

Spytišněvský zpravodaj

2 | 2025 | Léto

Z obsahu

2	Informace obce	41	Rybáři
11	Stalo se	42	Myslivci
23	Vzpomínání	43	Holubáři
26	Spytišněvští	44	Sportovci
29	Škola	47	Cestování
36	Moje vzpomínání		
38	Farnost		
39	Hasiči		
40	Folklorní soubory		

Jmeniny může slavit jen málokterá obec – Spytihněv je jednou z nich

Milí spoluobčané,

léto je tu a s ním i čas prázdnin, dovolených, koupání, cestování i odpočinku. A také čas setkávání – ať už při rodinných oslavách, sousedských posezeních, nebo při akcích, které pro vás připravuje například obec. Věřím, že si letošní léto užijete naplno, ať už vás čeká aktivní dovolená v horách, pohodový čas u vody nebo třeba jen klid na vlastní zahrádce.

Na prahu prázdnin se vždy ve Spytihněvi scházíme při jedné tradiční akci, která se za poslední roky stala neodmyslitelnou součástí našeho obecního kalendáře – Svátek slaví Spytihněv. Tento svátek jsme poprvé oslavili v roce 2013 a od té doby otevírá každé léto. Letos sice není žádné kulaté výročí konání této akce, ale přesto o ní tady píšu. A to proto, že vás chci jednak pozvat na další ročník těchto oslav, ale hlavně vám chci připomenout, že ne každá obec má to štěstí, že může slavit svůj svátek tak, jako my. Vedle Spytihněvi totiž v České republice najdete už jen několik obcí, které nesou křestní mužské jméno – například Miroslav, Jaroslav, Vladislav a nebo Radim. Ale pouze Spytihněv má to štěstí, že v den jeho svátku je i den pracovního klidu, což nám umožňuje pořádat oslavy pravidelně 6. července.

Je škoda, že většina kalendářů už jméno Spytihněv neuvádí. Spytihněv je staré slovanské jméno, které v kalendáři bylo stovky let uváděno jako hlavní jméno právě 6. července. Ve většině kalendářů dnes ale najdeme uvedenou pouze památku Mistra Jana Husa.

A to, že jméno Spytihněv se ve většině kalendářů vůbec neobjevuje, může mít za následek i to, že kromě naší obce v tento den slaví svůj svátek pouze pět mužů, kteří nosí toto jméno.

Jsmo moc rádi, že jste si oslavu svátku naší obce oblíbili a každoročně na ni přicházíte v hojném počtu.

Tuto oslavu pravidelně navštěvuje i samotný kníže Spytihněv II., který kdysi vládl českým zemím. Je to historická osobnost, která se snad na území naší obce narodila a po níž naše obec nese jméno. Už i toto jméno naší obce odkazuje na její bohatou historii a silné historické kořeny.

Kromě postav z historie – knížete Spytihněva II. a jeho společníků – které v posledních letech představují herci Slováckého divadla, už na oslavě jmenin naší obce vystoupili například zpěváci Michal Hruza, Petr Bende nebo Ivan Mládek se svým Banjo Bandem, kapely Kolárovci, Avion Big Band, The People a Muzikály naruby, kouzelníci Šeklin, Tomasiano a Kelly, silák Železný Ze-

kon, hráč na skleněnou harfu Petr Špatina, lidový vypravěč Franta Uher, imitátor Petr Jablonský, komik Zdeněk Izer nebo stand-up komička Adéla Elbel. A tradičními vystupujícími jsou i naše místní folklorní soubory Babčice a Chlapčiska.

A koho uvidíte letos? Hlavní hvězdou večera bude legendární ostravská kapela Buty, která zahraje své největší hity. Zazní i písně v podání Ivo Jahelky, písničkáře, který s humorem převypráví případy ze soudních síní. Večer pak zakončí tradiční taneční zábava s kapelou Aventis.

Milí spoluobčané, srdečně vás na letošní oslavy jmenin naší obce zvu. A těším se na setkání s vámi nejen při této oslavě, ale také při dalších akcích, které nás v létě ve Spytihněvi čekají. A těším se i na náhodná setkání – třeba jen tak, na ulici.

Přeji dětem radostné prázdniny a vám všem krásné a klidné léto, pohodové dovolené, slunečné dny a zasloužený odpočinek od pracovního shonu.

Užívejte léta!

Vít Tomašík, starosta

INFORMACE OBCE

Spytihněvský zpravodaj slaví jubileum: 50 vydání za námi!

Vánoce roku 2010 přinesly do Spytihněvi nejen sváteční náladu, ale i první číslo Spytihněvského zpravodaje. Od té doby uplynulo 14 let a začátkem roku 2025 spatřilo světlo světa už 50. číslo tohoto obecního periodika.

50 vydání, přes 130 autorů, 1389 stran

Během padesáti vydání přispělo do zpravodaje více než 130 autorů, jejichž informace, myšlenky, příběhy a fotografie zaplnily dohromady úctyhodných 1389 stran. Zpravodaj tak není jen informačním kanálem, ale i kroni-

kou života v obci. Každé číslo vychází v nákladu 650 kusů a má svou sezónní barevnost – jarní zpravodaj je zelený, letní laděný do žluto-oranžové, podzimní do hněda a zimní bývá modrý. Od vydání 2/2015 se pak zpravodaj pyšní plně barevným obsahem, což posunulo jeho vizuální stránku na novou úroveň a umožňuje ještě lépe zachytit krásu Spytihněvi a jejího dění. Všechna vydání Spytihněvského zpravodaje jsou dostupná online na webu obce: www.spytihnev.cz/obec-spytihnev/spytihnevsky-zpravodaj.

Děkujeme

Děkujeme všem, kteří se na zpravodaji během těchto 50 vydání podíleli – autorům, redaktorům, fotografům, grafikům, těm, kdo přicházejí s inspirací, těm, kdo zajišťují distribuci zpravodajů do domů, a vám všem, kdo zpravodaj čtete.

Těšíme se na další desítky vydání!

HK

1. a 50. vydání zpravodaje

U zrodu zpravodaje stál současný starosta **VÍT TOMAŠTÍK**, který byl jeho hlavním iniciátorem. Poprosili jsme ho o zavzpomínání a zamyšlení.

Vzpomínka na první připravovaný/vydaný zpravodaj:

Na první číslo Spytihněvského zpravodaje, které vyšlo o Vánocích roku 2010, vzpomínám dodnes s nostalgií a radostí. Bylo to krátce poté, co jsem se stal starostou obce, protože vydání vlastního obecního zpravodaje bylo ve volbách 2010 jedním z důležitých bodů našeho volebního programu. O vydávání obecního zpravodaje jsme se ale neúspěšně snažili už před rokem 2010, protože jsme viděli, že většina obcí naší velikosti tehdy už vlastní zpravodaj měla. A vnímali jsme už tehdy, že obec by měla mít nástroj, jak srozumitelně a pravidelně komunikovat s občany tak, aby se informace dostaly do každé domácnosti.

Období, kdy jsme s činností na radnici a koneckonců i s vydáváním zpravodaje začínali, bylo náročné, ale přesto na něj vzpomínám vcelku rád. První číslo zpravodaje bylo pro nás drobným, ale přece jen prvním hmatatelným úspěchem – i když dnes vidím jeho nedokonalosti. Ty však byly pochopitelné. První číslo vznikalo

velmi rychle, bez předem ustálené skupiny přispěvatelů a s tím, že nikdo z nás s vydáváním podobného periodika neměl žádné zkušenosti.

Velký podíl na přípravě prvního čísla měl můj bratr a radní obce Marek, který se výrazně zapojil nejen do samotného vydávání, ale i do psaní článků – a v této práci pokračuje dodnes.

Grafickou úpravu prvního čísla tehdy vytvořila Maruška Janíková, dnes Šoustalová. Pamatuji si, že mělo pouhých 12 stran. Potěšující bylo, že všechny spolky, které jsme tehdy oslovili s prosbou o příspěvek, souhlasily a staly se z nich pravidelní přispěvatelé. Stejně tak základní i mateřská škola – i jejich články se objevily už v prvním čísle a od té doby v něm mají své pevné místo.

Jsem přesvědčen, že od těch dob urazil Spytihněvský zpravodaj dlouhou cestu.

Oblíbená rubrika:

Mojí oblíbenou rubrikou ve zpravodaji jsou texty paní Ulmanové. Jsem člověk, který se dlouhodobě zajímá o historii a považuji se za spytihněvského patriota. Její články, i když se věnují poměrně nedávné historii, jsou zajímavé tím, že paní Ulmanová píše o době, kterou většina z nás ještě nezažila, a popisuje obec, jak vypadala před lety. Z reakcí mnoha čtenářů vím, že tato rubrika je mezi lidmi velmi oblíbená a myslím si, že zaslouženě.

Nutno ale dodat, že si rád přečtu všechny články. Získávám tak přehled například o dění ve škole, školce nebo v jednotlivých spolcích. A rád si přečtu také rozhovory se zajímavými lidmi, které se ve zpravodaji objevují v posledních číslech. I díky nim zpravodaj seznamuje čtenáře s lidmi, kteří v naší obci žijí, a o kterých jsme mnohdy ani nevěděli, co zajímavého dělají.

Nejméně oblíbená činnost spojená se zpravodajem:

Samozřejmě, že psaní článků. Snažím se, aby ve zpravodaji vždy zazněly zásadní informace o tom, co se v obci děje nebo co se chystá, ale není to vždy jednoduché. Najít správná slova tak, aby byl text co nejvíce obsažný, srozumitelný a přitom nebyl příliš dlouhý, je často náročný úkol. Dlouhé články totiž spousta lidí nedočte, takže se snažím být stručný, a přesto sdělit to nejdůležitější. Napsat takový text někdy zabere víc času, než by si člověk myslel.

Přání, vize ohledně zpravodaje:

Jsem přesvědčen, že Spytihněvský zpravodaj si už v životě obce vybudoval pevné místo. Je pravdou, že ne každý rok se nám podařilo vydat všechna plánovaná čísla – za to se omlouváme. Ne vždy to bylo časově nebo personálně zvládnutelné. Ale vím, že celá řada občanů se na každé nové číslo těší, a to nás motivuje k tomu, abychom v jeho vydávání pokračovali.

Do budoucna bych si přál, aby se zpravodaj dále rozvíjel – aby zůstal kvalitním a čtivým zdrojem informací o dění v obci, ale také místem pro zajímavé příběhy, názory a nápady, které naši obec spojují a posouvají dál.

Velké poděkování patří všem, kteří se na vydávání zpravodaje v uplynulých letech jakkoliv podíleli – auto-

rům článků, pravidelným přispěvatelům, koordinátorům, fotografům, grafikům, lidem, kteří prováděli korektury, pracovníkům tiskárny, ve kterých jsme jednotlivá čísla tiskli, i zaměstnancům obce, kteří vám zpravodaj doručují až do vašich domů. Díky všem těmto lidem mohlo vzniknout všech 51 čísel zpravodaje a věřím, že nespočet dalších čísel v následujících letech ještě vznikne.

Jubilanti

červenec

Kovářová Ludmila	91
Babáčková Františka	86
Kaňovská Věra	81
Maňásková Marta	81
Lapčík Miroslav	80
Omelka Antonín	80
Burešová Jana	75
Janetová Olga	75
Bilíček František	70
Zelinka Milan	70
Kraváčková Jarmila	70
Hlavačka Petr	70
Šolar Stanislav	65
Kadlečík Jindřich	60
Dušková Marie	55
Polášek Zdeněk	55
Húsek Pavel	55
Vašátová Anna	55
Kučera Tomáš	55
Trčka Oldřich	55
Vavřínek Josef	55
Vašát Libor	55

Hruboš Michal

50

Tomšů Hana

50

Ptáčník Patrik

50

srpen

Hoffmannová Vlastimila	95
Kuňáková Blahoslava	93
Tomáščíková Marie	89
Galetka Josef	88
Dohnalová Silvie	85
Tomašík Antonín	81
Vičík Miroslav	70
Stalzerová Jarmila	70
Marholtová Alena	70
Grebeňová Anna	70
Novák Zdeněk	65
Janíková Iveta	55
Miklová Iveta	55
Chybíková Ludmila	50
Číhalová Jana	50
Galetka František	50
Čížmař Jiří	50

září

Dopitová Františka	89
Maňásek Jaroslav	86
Kašná Stanislava	85
Bischofová Božena	85
Bureš Antonín	82
Ridlová Františka	82
Varmuza George	82
Maňásek Vladimír	81
Tonová Marie	80
Marušák Zdeněk	75
Miklasová Miroslava	75
Janovcová Hana	70
Březíková Antonie	70
Machová Světlana	65
Pisarovská Eva	60
Kubičík Pavel	55
Snopek Radim	50
Sojková Alena	50

Semaforey u radnice čekají na zelenou od úřadů

Když jsem do jarního čísla Spytihněvského zpravodaje psal článek o důvodech, proč ještě nefungují nové semaforey na křižovatce u radnice, tak mě vůbec nenapadlo, že na stejné téma budu psát článek i do letního čísla. Bohužel je to tak a musím říct, že jsem z toho hodně zklamaný, protože urgencí, ať už telefonických, e-mailových, nebo i ve formě osobních setkání, jsem u dotčených orgánů, které mají právo se ke kolaudaci vyjádřit, za poslední půlrok učinil nespočet. Skutečně děláme vše pro to, aby světelná signalizace byla zprovozněna co nejdříve. Stále však platí, že světelnou signalizaci je možné zprovoznit až po vydání kolaudačního rozhodnutí, a to ještě vydáno nebylo.

Jak nejspíš všichni víte, stavební práce na rekonstrukci centra obce byly dokončeny už v prosinci. A ještě v prosinci jsem požádal o kolaudaci stavby. V tu dobu

byly požádány o vydání stanoviska ke kolaudaci i dotčené subjekty.

Celý proces kolaudace se bohužel nečekaně protáhl kvůli zdlouhavému schvalování dopravního značení. O jeho stanovení jsme zažádali už v srpnu minulého

roku. Přestože běžně takové řízení trvá okolo tří měsíců, v tomto případě bylo dopravní značení schváleno až v březnu 2025.

Některé dotčené subjekty mohly vydat svá stanoviska ke kolaudaci až po fyzické instalaci tohoto dopravního značení.

Přes opakované urgencye se nám podařilo všechna potřebná vyjádření získat teprve nedávno. Nyní očeká-

váme, že v nejbližší době proběhne kolaudační prohlídka, a následně bude vydáno kolaudační rozhodnutí. Jakmile k tomu dojde, budou semaforey neprodleně uvedeny do provozu.

Prosíme vás tedy ještě jednou o trpělivost a hlavně o zvýšenou opatrnost při přecházení silnice I/55 u radnice.

Děkuji za pochopení.

Vít Tomašík, starosta

Proč bylo nutné zvýšit poplatek za odpad?

Vážení spoluobčané,

jistě většina z vás zaregistrovala, že od letošního roku došlo ke zvýšení místního poplatku za komunální odpad o 100 Kč na osobu ročně. Rád bych vám nyní vysvětlil, proč bylo nutné k tomuto zvýšení přistoupit.

Naše obec se dlouhodobě stará o odpovědné hospodaření s odpady. Nicméně v důsledku inflace a celé řady administrativních opatření, učiněných současnou i předchozími vládami a zákonodárci, náklady na odpadové hospodářství vzrostly natolik, že je už nelze pokrýt ze stávajícího rozpočtu, aniž by došlo k navýšení místního poplatku za komunální odpad pro občany.

Je důležité zmínit, že mezi roky 2022 a 2024 celkové náklady na likvidaci odpadů ve Spytihněvi vzrostly výrazně. Například v roce 2022 doplácela obec na hospodaření s odpady (rozdíl mezi náklady na odpady a poplatky vybranými od občanů) 240 809 Kč, ale v roce 2024 tento rozdíl činil už 1 231 374 Kč. A to i přesto, že výběr poplatků od občanů každoročně mírně roste a množství vyprodukovaného odpadu zůstává zhruba na stejné úrovni. Tento dramatický nárůst ilustruje, jak prudce rostou ceny služeb a dalších souvisejících výdajů.

Co všechno se zdražilo?

Změny, které vedly ke zvýšení poplatku, se odehrály především mimo úroveň obce:

- **Cena za svoz odpadu** – svozové společnosti navýšily ceny kvůli vyšším nákladům na palivo, mzdy

a servis techniky. Každoroční růst cen kopíruje inflaci – kumulativní inflace od roku 2021 do konce roku 2024 činila téměř 25 %.

- **Poplatky za uložení odpadu** – skládkování i zpracování odpadu se výrazně prodražilo. Rovněž tyto ceny kopírují inflaci.
- **Zákonný skládkovací poplatek** – každoročně roste dle legislativy, což obcím přináší stále větší výdaje (Zákon o odpadech č. 541/2020 Sb.).
- **Zvýšení DPH u odpadových služeb z 15 % na 21 %** – další faktor, který zdražuje veškeré služby spojené s nakládáním s odpady. Toto opatření bylo schváleno v rámci tzv. konsolidačního balíčku a od 1. 1. 2024 vzrostly náklady na odpady o dalších 6 %.

Tyto změny jsme jako obec neměli možnost jakkoliv ovlivnit, přesto výrazně zasáhly náš rozpočet.

Jen pro ilustraci tedy uvádím, že pouhé přeřazení DPH od 1. 1. 2024 z 15% do 21% sazby zvýšilo náklady na likvidaci odpadů za rok 2024 o více než 168 000 Kč. To znamená, že jestliže jsme v roce 2024 platili roční poplatek za likvidaci odpadů ve výši 750 Kč na osobu, pak částka, kterou za místní poplatky zaplatilo 224 obyvatel, byla využita pouze k úhradě tohoto navýšení DPH – tedy nákladů, které obec v předchozích letech vůbec neměla.

A stejně tak je tomu i se skládkovacím poplatkem, který je stanoven za tunu odpadu a neustále stoupá. Mezi lety 2021 a 2025 tento poplatek vzrostl o 87,5%. Vše je názorně vidět v následující tabulce:

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
Poplatek v Kč	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850

Navíc je nutno zmínit, že i vytríděný odpad představuje pro obec náklady. Cena surovin jako jsou sklo, papír, železo nebo plasty kolísá, ale většinou se drží na minimálních hodnotách. Což znamená, že cena, kterou za tyto suroviny získáme, většinou není schopna uhradit náklady za dopravu. A tak například obec platí nejen za dotřídění plastového odpadu, který sbíráme do žlutých pytlů (4 598 Kč za jednu tunu), ale donedávna platila třeba i za papír.

Povinnosti pro obce přibývá

Vedle rostoucích nákladů se navíc rozšiřují i zákonné povinnosti obcí v oblasti odpadového hospodářství. Od roku 2021 nabyt účinnosti nový zákon o odpadech č. 541/2020 Sb., který:

- ukládá povinnost zajistit samostatný sběr textilního odpadu (od 1. 1. 2025),
- zpřísňuje pravidla pro sběr a nakládání s biologickým odpadem,

- ukládá povinnosti evidence a sběru nebezpečných odpadů,
- vyžaduje nové standardy veřejného informování a vedení elektronické evidence odpadů.

A všechny tyto nové povinnosti znamenají další náklady na obsluhu, infrastrukturu a administrativu.

Co může udělat každý z nás?

I přesto všechno, co již v tomto článku bylo napsáno, existuje přece jen možnost každého z nás, jak alespoň trochu náklady na hospodaření s odpady ovlivnit. Každý z nás může například:

- důsledně třídit odpad – vytríděný odpad je přece jen o něco levnější na likvidaci,
- kompostovat bioodpad na zahradách – rostlinné zbytky nemusí nutně vždy skončit v modrém kontejneru, je možné si vyzvednout kompostér, který obec rozdává zdarma a vyrobit si kompost, který pak na své zahradě využijete,
- minimalizovat množství odpadu – nakupovat s rozmyslem, omezit jednorázové obaly, opravovat místo vyhazování.

Těmto tématům se budeme podrobněji věnovat v dalších číslech našeho obecního zpravodaje. Chceme vám přinést konkrétní tipy, jak jednoduše a prakticky snižovat množství odpadu v domácnosti, a tím i celkové náklady, které obec za odpadové hospodářství vynakládá.

Proč letos platíme o něco později

V letošním roce se termín výběru místních poplatků za odpad, psy a kabelovou televizi oproti předchozím letům o několik měsíců posunul. Důvodem je jednak dlouhodobá nemoc jednoho z administrativních pracovníků úřadu a jednak přechod obce na nový účetní software, kdy bylo nutné přenést veškeré podklady pro výběr poplatků – tento proces byl technicky i časově náročný.

Děkujeme vám za trpělivost a pochopení.

Zvýšení poplatku bylo nutné, ale snad citlivé

Závěrem bych vás chtěl ujistit, že výši každého z místních poplatků – poplatku za komunální odpad nevyjímaje – obecní zastupitelstvo každoročně důsledně zvažuje a snaží se výši těchto místních poplatků držet na rozumné

úrovni a k jejich změně přistupovat pouze v nutných případech. Z výše uvedeného je zřejmé, že poplatek za odpad jsme sice zvýšili, ale ani zvýšený poplatek v žádném případě nepokryje veškeré náklady na hospodaření s odpady. Ty v loňském roce činily 2 716 771 Kč, přičemž na poplatcích obec od občanů vybrala 1 150 566 Kč.

Pro zajištění co nejefektivnějšího systému nakládání s odpady obec Spytihněv spolupracuje s odbornou poradenskou společností, která pomáhá nastavit systém odpadového hospodářství tak, aby co nejvíce odpadu bylo recyklováno. Snažíme se vymyslet pravidla a postupy tak, aby hospodaření s odpady v naší obci představovalo co nejmenší zátěž nejen pro přírodu, ale i pro rozpočty jednotlivých domácností i pro rozpočet obce.

Rozumím tomu, že i navýšení o 100 Kč ročně může pro některé z vás znamenat nepříjemný zásah do rodinného rozpočtu. Zvýšení poplatku jsme v rámci zastupitelstva dlouho zvažovali a výsledná částka je kompromisem. Na jedné straně jsme museli reagovat na rostoucí náklady, které už nejsme schopni plně pokrýt z obecního rozpočtu. Na druhé straně jsme ale chtěli občany zatížit co nejmeně. Proto jsme zvolili navýšení právě o 100 Kč ročně – abychom co nejvíc zmírnili dopad jak na domácí rozpočty, tak na obecní finance.

Je důležité si uvědomit, že finance, které obec musí vynaložit na zajištění odpadového hospodářství, nemůže pak použít jinde – třeba na opravy chodníků, nové dětské hřiště, kulturní akce nebo jiné věci, které by mohly zpříjemnit život v obci.

To samozřejmě neznamená, že si zvýšení poplatku za komunální odpad nevšimnete – jen chci ukázat, že se snažíme držet poplatek co nejnižší, i když náklady obce výrazně rostou.

Ač mě osobně mrzí, že jsme výši poplatku museli změnit, je nutné konstatovat, že zvýšení poplatku za odpad je důsledkem vývoje, který probíhá na úrovni celého státu a Evropské unie, a na který jsme bohužel museli reagovat i my.

Děkujeme vám za pochopení a věříme, že i nadále budeme společně udržovat naši obec čistou a co nejlépe fungující.

*Jménem Zastupitelstva obce Spytihněv
Vít Tomašík, starosta*

Česká pošta ukončí provoz své pobočky ve Spytihněvi – nahradí ji Pošta Partner

Před časem byla obec Spytihněv oficiálně informována o tom, že Česká pošta se rozhodla ukončit provoz své pobočky ve Spytihněvi. Tento krok je součástí celostátní

transformace České pošty, která postupně ruší některé vlastní pobočky a na jejich místě zavádí systém tzv. Pošt Partner – tedy poštovních služeb provozovaných jiným subjek-

tem (např. obcí, podnikatelem, nebo obchodní společností) na základě smlouvy s Českou poštou.

Znamená to, že současná pobočka České pošty ve Spytihně-

vi v dohledné době ukončí činnost ve své stávající podobě a nahradí ji právě Pošta Partner. Provozovatel této nové služby zatím nebyl stanoven. Česká pošta nabídla možnost převzít provoz obci Spytihněv, která nyní zvažuje, zda se této role ujme.

Téma bude zařazeno do jednání zastupitelstva obce na podzim tohoto roku, kde se rozhodne, zda se obec stane provozovatelem Pošty Partner, nebo zda bude hledán jiný partner.

Předpokládá se, že Pošta Partner ve Spytihněvi zahájí svou čin-

nost od 1. dubna 2026. Do té doby bude pobočka České pošty nadále fungovat v původním režimu.

O dalším vývoji a případných rozhodnutích vás budeme průběžně informovat.

Vít Tomašík, starosta

Podzimní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se uskuteční v pátek 3. října a v sobotu 4. října 2025. Upozorňujeme občany, aby si včas zkontrolovali platnost svých osobních dokladů.

Obec hledá nové spolupracovníky

1. Obec Spytihněv vyhlašuje výběrové řízení na pozici pomocné účetní obce – hospodářky:

Požadavky:

- znalost a praxe s vedením podvojného účetnictví a účetnictví obce (obec účtuje v programu KEO)
- pečlivost, spolehlivost, samostatnost, bezúhonnost
- orientace v oblasti veřejné správy a samosprávy (rámcová znalost zákona o obcích, zákona o účetnictví, zákona o rozpočtových pravidlech ÚZC)

Popis pracovní pozice:

- vedení knihy přijatých a vydaných faktur, veškerých obecních příjmů a výdajů, vystavení případných upomínek,
- zúčtování výpisů z bankovních účtů,
- evidence, fakturace, účtování nájemného z nebytových a bytových prostor dle uzavřených nájemních smluv,
- správa místních poplatků,
- evidence majetku,
- evidence odpadů,
- příprava podkladů pro inventarizaci majetku, závazků a pohledávek,
- administrativní a vypořádání přijatých a poskytnutých dotací,
- zpracování statistických výkazů,
- zpracování podkladů a fakturace stočného,
- zpracování podkladů pro SIPO,
- zpracování podkladů pro dotace a vyúčtování dotací,
- další administrativní práce na obecním úřadě.

Výhodou:

- znalost agendy vidimace a legalizace, Czech POINT
- zkušenosti s archivací dokladů

Nástup ihned.

Případní zájemci prosím pošlete svou žádost včetně strukturovaného životopisu elektronicky na adresu starosta@spytihnev.cz do 11. 8. 2025.

2. Vzhledem ke skutečnosti, že Obec Spytihněv bude s největší pravděpodobností provozovatelem Pošty Partner, vyhlašuje výběrové řízení na pozici pracovnice/pracovníka pošty partner, pokladny a Czech POINTu.

Požadavky:

- pečlivost, spolehlivost, samostatnost, bezúhonnost,
- znalost agendy vidimace a legalizace, Czech POINT,
- orientace v oblasti veřejné správy a samosprávy.

Popis pracovní pozice:

- poštovní agenda,
- Czech POINT (výpisy z KN, výpisy z rejstříku trestů, bodové hodnocení, Informační systém datových schránek, výpis živnostenského listu, zřízení E-identity),
- ověřování podpisů a listin,
- pokladní
- správa místních poplatků,
- další administrativní práce na obecním úřadě.

Nástup 1. 1. 2026.

Případní zájemci prosím pošlete svou žádost včetně strukturovaného životopisu elektronicky na adresu starosta@spytihnev.cz do 10. 9. 2025.

3. Obec Spytihněv vyhlašuje výběrové řízení na pozici pracovníka/pracovnice technických služeb – zahradníka/zahradnici.

Požadavky:

- řidičský průkaz skupiny B,
- občanská a trestní bezúhonnost,
- manuální zručnost, pečlivost, samostatnost, zodpovědnost, flexibilita, spolehlivost,
- fyzické předpoklady a dobrý zdravotní stav

Popis pracovní pozice:

- zahradnické práce,
- péče o veřejnou zeleň,
- zajišťování údržby a výsadby zeleně, stromů a keřů

- zakládání a údržba travnatých ploch na pozemcích obce.

Výhodou:

- řidičský průkaz skupiny C a T,
- místní znalost.

Nástup ihned.

Případní zájemci prosím pošlejte svou žádost včetně strukturovaného životopisu elektronicky na adresu starosta@spytihnev.cz do 11. 8. 2025.

Policie Napajedla informuje: pokles trestné činnosti, ale pozor na IT podvody

Na území Obvodního oddělení Policie ČR Napajedla trvale žije v jednom městě a šesti obcích (Napajedla, Spytihněv, Halenkovice, Žlutava, Pohořelice, Oldřichovice a Komárov) celkem 13 412 obyvatel. **Bezpečnostní situace na tomto teritoriu byla v roce 2024 vyhodnocena jako dobrá.**

Trestné činy v roce 2024

celý obvod: 91 / z toho Spytihněv: 9

- 2× krádež vloupáním
- 2× krádež prostá
- 2× poškození cizí věci
- 1× nebezpečné vyhrožování
- 1× IT podvod
- 1× zanedbání povinné výživy

Z celkového počtu evidovaných trestných činů se nám jich podařilo objasnit 55%. Zasluhu na tomto výsledku mají i další útvary jako Oddělení obecné, hospodářské a kybernetické kriminality Zlín.

Nemalou částí se na počtu spáchaných trestných činů podílela IT (počítačová) kriminalita. Buďte, prosím, obezřetní, zamýšlejte se, na jaké odkazy klikáte, nenechte se v telefonických hovorech přesvědčit k nesmyslně výhodnému investování nebo k tomu, že jsou vaše peníze v ohrožení a vy je máte někam převést, nesdělujte nikomu informace o své platební kartě... V případě, že si nebudete jistí, neuháňte se a konzultujte vše nejprve s bankou, PČR, popř. rodinou. IT kriminalita už v dnešní době není jen to, že vám nepřijde zaplacená zásilka, je to vysoce sofistikovaná činnost neznámých pachatelů, při které poškození často přicházejí o celé zůstatky na bankovních účtech.

Přestupky v roce 2024

celý obvod: 758 / z toho Spytihněv: 140

105× přestupek v dopravě, 9× šetřený přestupek (vážnější dopravní nehody)

- 2× alkohol u řidiče motorového vozidla
- 8× přestupek proti majetku (újezdy z čerpacích stanic bez zaplacení, poškození a krádeže dílů z vozidel, IT podvody s menší škodou)
- 8× přestupek proti občanskému soužití (spory, hádky, vulgarismy, schválnosti a drobné fyzické napadení)

Prověřovací čísla jednací v roce 2024

celý obvod: 144 / z toho Spytihněv: 29

Jednalo se např. o srážky se zvěří, nálezy, vykázaní násilných osob ze společného obydlí, škodní události, pohřešování, asistenci zdravotnické záchranné služby, požáry z nedbalosti, úmrtí bez podezřelých okolností a občanskoprávní spory.

Za rok 2024 jsme provedli kontrolu a lustraci v informačních systémech PČR u 10279 osob a 9554 vozidel. Zajímavostí je, že jsme při zákrocích proti osobám pou-

žili 7× donucovací prostředky, což není na našem území až tak obvyklé. Jednalo se zejména o osoby pod vlivem alkoholu ve spojitosti s psychickými obtížemi. Všechny zákroky se obešly bez zranění a osoby většinou skončily v policejní cele nebo na protialkoholní záchytné stanici.

Obvodní oddělení Policie ČR Napajedla registrovalo 13 policistů ke konci roku 2024, tabulkový personální stav byl naplněn. Protože je personální stav velmi proměnlivý, snažíme se do našich řad neustále nabírat nové kolegy.

Petr Pekař

vedoucí Obvodního oddělení Policie ČR Napajedla

Víte, že území naší obce bylo dnem pravěkého jezera?

Část území naší obce Spytihněv bylo v nedávné geologické minulosti dnem pravěkého jezera. O jeho existenci se dlouho nevědělo a bylo objeveno zcela náhodně v roce 2011 při analýzách vátých písků tzv. Moravské Sahary. Při terénním výzkumu se zjistilo, že některé zdejší písky byly ukládány ve vodě, nikoli větrem. Jezero vzniklo před cca 14 000 lety. To je v době, kdy na územích dnešního Předmostí u Přerova a Dolních Věstonic žili ještě lovci mamutů. Jedná se o období přechodu mezi dobou ledovou a holocémem. Jezero pokrývalo svou vodní plochou oblast od Napajedelské brány až po Hodonín a mělo plochu desítek kilometrů čtverečních.

Za vznikem jezera stála sama příroda. Během vrcholu poslední doby ledové došlo ke vzniku mohutných písečných dun na dolním toku Moravy. Ty se postupně naskládaly do výšky několika desítek metrů a přehradily tehdejší koryto řeky. Voda se začala hromadit a vytvořila rozsáhlou, mělkou vodní plochu. Jezero pravděpodobně nebylo hlubší než několik metrů, ale bylo značně

rozlehlé. Jeho existence netrvala z geologického hlediska dlouho, jen tisíc až dva tisíce let. Se změnou klimatu přišlo vlhčí a deštivější období. Následně řeka Morava svou zvýšenou vodnatostí nabrala na síle a písečnou přehradní zeď postupně prorazila, čímž jezero zaniklo.

Dlouho před vznikem jezera naší obcí dlouho procházela stezka, kterou chodili mamuti mezi Pannonskou oblastí a Baltským mořem. Vznikem jezera byla tato cesta přerušena a mamuti, další zvířata, ale také pravěcí lidé museli použít jinou cestu, a to výše v kopcích. Využívali cestu přes kopec Makovou, kde se dodnes nachází velmi staré a významné archeologické nálezy v podobě různých kamených nástrojů a zejména mamutích kostí. Zde se dokonce našly zbytky přechodných sídel pravěkých lidí. Velkou částí tohoto území „zvýšeného břehu nad bývalým jezerem“ bude procházet budoucí dálnice. Dá se předpokládat, že zem při záchranném archeologickém výzkumu vydá nové poznatky o pravěké minulosti Spytihněvi.

Ne celé území Spytihněvi bylo dnem tohoto pravěkého jezera, jen nejnižší části naší obce. Vyšší části obce měly spíše bažinatý terén, který byl pro větší zvířata neprůchodný. Suché a pevné břehy byly v současných nejvyšších částech katastru naší obce.

Působení pravěkého jezera mělo i kladné důsledky pro naši obec. Zůstaly zde usazeniny, ze kterých vznikly kvalitní a úrodné půdy, které jsou součástí naší krajiny. Důsledky dalších geologických událostí a lidská činnost téměř vymazaly z naší obce známky po poměrně dlouhé existenci tohoto jezera na území naší obce.

Model prajezera, na kterém jsou znázorněny i písečné duny, které koryto přehradily.

Kdo byl Spytihněv II.?

I letos bude naše obec slavit jmeniny. Nese jméno Spytihněv podle významného knížete Spytihněva II. Pojdme si připomenout v krátkosti jeho životopis.

Kníže Spytihněv se narodil v roce 1031. Snad se narodil na území naší obce a je velmi pravděpodobné, že naše obec nese jeho jméno. Téměř všichni jeho bratři

se stali českými knížaty. Ve Spytihněvových sedmnácti letech mu otec kníže Břetislav svěřil do správy olomoucký úděl, to je fakticky celou tehdejší Moravu. Před svou smrtí kníže Břetislav povolal svého syna Spytihněva z Olomouce do Prahy ke svému stolci, aby spravoval žatecký úděl. Po smrti svého otce se Spytihněv II. stal kní-

žetem a přijal hold. Také přijal své knížectví v léno od císaře Jindřicha III. Následně na to zbavil kníže Spythněv II. moravské předáky správy jejich hradů a uvěznil je na hradech v Čechách. Také zbavil vlády ve svých údech své bratry a vládl v celé zemi sám. Vyhnal také Němce ze svých zemí. Dále nechal kníže Spythněv vyhnat ze sázavského kláštera slovanské benediktýnské mnichy, které nahradili řeholníci latinské liturgie původem z Německa. Roku 1057 Spythněv II. založil litoměřickou kapitulou. Roku 1059 vrátil bratrovi Vratislavovi olomoucký úděl, aby otupil spojenectví mezi Svatou římskou říší a Uhrami poté, co se Vratislav oženil s Adletou Uherskou, dcerou uherského krále Ondřeje I. Nepodařilo se mu zís-

kat královský titul, takže mohl nosit jen mitru o vybraných církevních svátcích. Na mitru se totiž pokládala koruna při korunovaci. Kníže Spythněv II. podporoval církev, zakládal kostely a kapituly, a tím podporoval vznik české vzdělanosti a prvního umění i románského architektonického slohu. Asi největším jeho počinem byla přestavba kostelíka sv. Víta na Pražském hradě, který založil sv. Václav. Přes politické úspěchy a mládí kníže Spythněv II. 28. ledna 1066 náhle umírá asi v nějaké bitvě u Hradce nad Moravicí. Kníže Spythněv II. je pohřben v katedrále svatého Víta v Praze pod opukovým náhrobkem. Jeho syn Svatobor se stal roku 1085 akvilejským patriarchou.

Marek Tomašík

Krojové inspirace napříč Slováckem – jedinečná výstava v kulturním domě

Obec Spythněv srdečně zve všechny milovníky tradic, řemesla i krásy lidového oděvu na výjimečnou výstavu s názvem Krojové inspirace napříč Slováckem. Vernisáž proběhne ve čtvrtek 3. července 2025 od 18:00 hodin v sále kulturního domu a výstava potrvá až do neděle 6. července.

Nenechte si ujít mimořádnou příležitost spatřit na vlastní oči desítky nově zhotovených ženských, mužských i dětských svátečních a obřadních krojů z let 1820–1930 – v celé jejich kráse, barevnosti, bohatosti detailů a řemeslné preciznosti. Výstavu připravila etnografka PhDr. Romana Habartová, která se tradičnímu odívání a jeho rekonstrukcím věnuje už více než čtyři desetiletí.

Co na výstavě uvidíte?

Výstava představuje reprezentativní kolekci krojových celků z různých částí Slovácka, které vznikly v posledních letech na základě historických předloh, dobových fotografií a ikonografických pramenů. Autorka do každého modelu promítá nejen hlubokou znalost regionu a řemeslných technik, ale také úctu k lidem, jejich dovednostem, smyslu pro krásu a harmonii.

Do tvorby jednotlivých rekonstrukcí se zapojilo více než padesát mistrů tradičních řemesel – švadleny, vyšivačky, obuvníci, krejčí, modistky... Výsledkem je soubor, který vzdává hold nejen oděvu jako takovému, ale především poctivé

rukodělné práci, bez níž by kroje nemohly znovu ožít.

Proč přijít?

Protože kraj není jen kus látky – je to obraz historie, součást identity a připomínka toho, jak vypadala každodennost i slavnostní chvíle našich předků. Každý kraj na výstavě vypráví svůj vlastní příběh – o místě, ze kterého pochází, o době, v níž se nosil, i o lidech, kteří jej nosili s hrdostí.

Výstavu doprovází informační panely a bohatý obrazový materiál, který návštěvníky zavede do širších souvislostí – od vývoje venkovského oděvu, přes jeho regionální odlišnosti, až po ekologii tehdejšího odívání, kdy se vše vyrábělo z dostupných přírodních materiálů.

Kdy a kde?

Vernisáž:

čtvrtek 3. července 2025 v 18 hod.

otevřeno:

pátek 4. července od 16 do 19 hod.

sobota 5. července od 16 do 19 hod.

neděle 6. července od 15 do 20 hod.

Místo konání: sál kulturního domu
ve Spytihněvi

Přijďte se pokochat krásou,
která vyrůstala z každodenní po-
třeby, ale byla zároveň hlubo-
ce zakořeněná v tradici, smyslu

pro estetiku a úctě k práci lidských
rukou. Tato výstava potěší nejen
milovníky folkloru a historie, ale
každého, kdo dokáže ocenit pocti-
vost, talent a příběh ukrytý v kaž-
dém stehu.

Těšíme se na vaši návštěvu!

STALO SE

Hospůdka na Hřišti slaví první rok

Je tomu již rok, co jsme otevřeli naši Hospůdku na Hřišti. Úvodem bych chtěla poděkovat všem, kteří nás navštěvují a podporují. Během roku jsme uspořádali spoustu soutěží, například soutěž o nejlepší kyselici, bramborový salát nebo sekanou. Prvními místy se mohou chlubit: v kyselici Marcela Malinová, nejlepší bramborový salát přinesli Jirka a Jitka Tománkovi a výbornou sekanou upekl Peťa Suchánek. Výhercům gratulujeme!

Velké oblibě se těší i večery u kytar, kdy nám hrají místní muzikanti Peťa Suchánek, Jirka Soukup a Daniel Vojtík, kteří si říkají Spolek nahluchlých kytaristů. Kluci vždy navodí atmosféru, která láká ke zpěvu i tanci.

Skvělou akcí byl i Silvestr, kdy jsme společně přivítali nový rok 2025.

Na jaře jsme pořídili novou trampolínu, v plánu je i nové a větší pískoviště, aby i děti měly více radosti.

Budeme se na vás těšit při dalších akcích!

Hospůdka na hřišti

Otevírací doba:

pondělí–čtvrtek 15–22 hod.

pátek–neděle 15–24 hod.

Otevírací doba se přizpůsobuje sportovním utkáním.

Elektrárna Spytihněv se otevřela veřejnosti

U příležitosti Mezinárodního dne vody, který se konal v březnu, otevřel ČEZ pro veřejnost elektrárnu ve Spytihněvi. Sérii limitovaných exkurzí absolvovalo 150 návštěvníků, kteří se předem zaregistrovali na www.cez.cz/info-centra a díky tomu pak mohli projít celým zákulisím výroby ekologické elektřiny.

Elektrárna ve Spytihněvi byla, vzhledem ke svému vzniku v době tzv. studené války, konstruována pro start tzv. „ze tmy“ a při výpadku napětí je schopná sama obnovit dodávku do sítě bez vnější pomoci. Jde o spolehlivý lokální zdroj

ekologické elektřiny, který v regionu pokrývá spotřebu tisíců domácností.

Elektrárna je osazena dvěma vertikálními soustrojími s plně regulovatelnými Kaplanovými turbínami. Z neznámých důvodů byla postavena na návrhový spád pouze 3,8 m a instalovaný výkon 1920 kW, přestože výška jezu a tvar koryta řeky Moravy pod jezem umožňovaly dosažení spádu přes 6 m a výkonu až 3000 kW. Po zvýšení spádu v 70. letech na 5,8 m tak vznikl zásadní technický nesoulad mezi příliš velkými turbínami a naopak malými generátory s nízkým štitkovým výko-

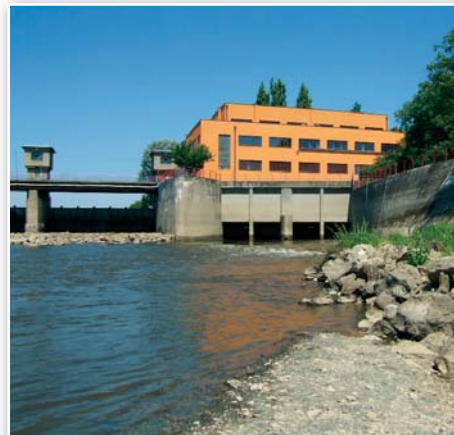
nem. V 90. letech se proto provedla zkouška, která potvrdila, že generátory zvládnou i vyšší výkon.

V letech 2009-2010 proběhla rozsáhlá modernizace, a to kvůli požadavku na zvýšení výkonu, i z důvodu nevyhovujícího technického stavu původní technologie. Vedoucí provozu elektrárny Pavel Sedlář uvádí: „Instalovány byly nové vertikální, plně regulovatelné Kaplanovy turbíny od Strojíren Brno, nové

generátory, řídicí systém, elektrické ochrany i regulace turbín, což vedlo ke značnému snížení olejových náplní,“ a dodává: „Výsledkem je nový instalovaný výkon elektrárny 4 MW“.

Díky průběžné pečlivé údržbě tak elektrárna zůstává spolehlivou součástí energetické sítě v regionu.

*Martin Schreier
mluvčí, útvar komunikace
Skupina ČEZ*

Spytihněv opět partnerem Divadelního festivalu v Napajedlích

Obec Spytihněv se i v letošním roce stala partnerem jednoho z divadelních představení v rámci Divadelního festivalu ochotnických souborů, který se již po 65. konal ve dnech 8.–12. dubna 2025 v Napajedlích. Tento festival má v regionu dlouholetou tradici a těší se zájmu diváků i souborů z celé republiky.

Obec Spytihněv byla partnerem nesoutěžního představení Na staré fotce, které odehrál a především odrecitoval netradiční soubor Ústaf-voiceband.cz. Představení vzniklo na motivy poezie Ivana Wernische, významného českého básníka, známého svým originálním jazykem, hravostí a absurditou.

Soubor Ústaf-voiceband.cz se specializuje na specifickou formu jevištního projevu – voiceband, tedy dramatické kolektivní recitace, v nichž se mluvené slovo proměňuje v rytmus, zvuk a pohyb. Jejich vystoupení tak spojují poezii, hudbu a divadlo v jedinečný umělecký zážitek, který oslovuje publikum napříč generacemi.

Před samotným představením přivítal účinkující i publikum starosta obce Spytihněv Vít Tomašík, který poděkoval souboru za jejich tvorbu a jménem obce jim předal

finanční i hmotné dary jako výraz podpory jejich práce. Hercům popřál úspěšné vystoupení a divákům příjemný kulturní zážitek.

Účast na napajedelském festivalu je pro naši obec příležitostí, jak podpořit živou kulturu v regionu, která spojuje tvůrce a diváky napříč obcemi.

foto: Marián Vaňáč

Hrkačování žije

Tento starobylý zvyk, při němž děti a mládež nahrazují zvony umlklé od Zeleného čtvrtku do Bílé soboty, je v obci stále živý. Tradice se však v průběhu času proměňuje, a tak stále častěji vidáme, že se k tradičně chlapecké skupině přidávají i dívky.

Foto: Tomáš Kulhánek

Školáci se vypravili na exkurzi do Zahradnictví u Jezu

V úterý 22. dubna mi bylo velkou ctí přivítat žáky babické základní školy v našem Zahradnictví u Jezu. U příležitosti Dne Země sbírali při své tříkilometrové procházce odpadky podél cyklostezky a Baťova kanálu a u nás se zastavili na exkurzi.

Po skupinkách jsme procházeli areál zahradnictví. Výklad obsahoval názorné ukázky procesu pěstování zeleniny – od semínka v množárenském tunelu přes přepichování a hrnkování sadby až po hotový produkt přísady. Děti měly možnost si zkusit zasadit rostliny paprik, které pěstujeme na plody. Na poli byl k vidění česnek, který je nyní ve fázi množení. Řekli jsme si také něco o pěstování vánočních stromků a poté jsme se odebrali do pracovny,

kde byly připraveny ozdoby a věnce na dušičkovou vazbu, abych dětem vysvětlil, že práce zahradníka neodbije koncem léta. Exkurze končila na naší prodejně, kde byla možnost zakoupení květin pro rodiče. Byl to milý pohled, když děti při odchodu měly v rukou květinu místo mobilu nebo energy drinku. Po opadnutí mojí nervozity z výkladu to byl hřejivý pocit a děkuji za něj!

Lukáš Kytlica
foto: Adéla Soukupová

Spytihněvská májka: Jak jsme ji vybrali, postavili a ubránili!

Pár dní před 1. májem vyrážíme do halenkovského lesa s doprovodem hajného, kde vybíráme vhodný strom na májku. Šohaji pak 30. dubna vyhloubí na prostranství před zbrojnicí jámu o velikosti „na Jirku Plichtu“. Děvčice pečlivě ozdobí kruh i vršek májky. Každý si zde najde práci a my jsme vděční všem, kteří přidají ruku k dílu.

Když májka stojí, společně si opečeme špekáčky, zazpíváme a popovídáme si. Takto se pak pravidelně scházíme o pátcích a sobotách. Letos se nám májku dokonce podařilo uhlídat před nezvanou návštěvou. I když jsme jí poskytli první pomoc, neobešla se naše májka bez rýh po motorové pile. Díky klukům našťastí přežila celý měsíc a my se už těšíme na příští krásný máj.

Lucie Hučíková

80 let od osvobození Spytihněvi

V pátek 2. května 2025 jsme si ve Spytihněvi důstojně připomněli 80. výročí osvobození naší obce na konci druhé světové války. Právě 2. května 1945 prošla Spytihněví za dělostřelecké podpory Rudé armády rumunská armáda a ukončila tak období okupace, které trvalo téměř šest let.

Vzpomínkové setkání bylo zahájeno mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie, slouženou za všechny oběti druhé světové války ze Spytihněvi, za oběti osvobození, za padlé ve všech válkách i za mír na celém světě.

Po skončení mše svaté se účastníci za doprovodu dechové hudby Topolanka přesunuli průvodem od kostela k pomníku padlým před radnicí, kde se konal pietní akt. Ten zahájil a slovem provázel člen rady obce Marek Tomašík. V kulturní části programu vystoupily žákyně základní školy Lucie Burešová a Edita Šolarová s recitací básní připomínajících osudy dětí zasažených válkou.

Starosta obce Vít Tomašík ve svém projevu zdůraznil význam paměti a odkazu válečných událostí: „*Je důležité si připomínat, že za každým jménem na tomto památníku byl konkrétní člověk, jehož život byl tragicky přerušeno.*“ Zdůraznil, že hodnoty jako svoboda, mír a lidskost bychom si měli chránit i dnes.

Místostarostka Eva Polášková následně přečetla autentický zápis z obecní kroniky, který popisuje události

posledních válečných dnů ve Spytihněvi, včetně postupu fronty, škod způsobených dělostřeleckým ostřelováním a jmen konkrétních obětí.

Závěr pietního setkání patřil položení věnce k památníku starostou a místostarostkou, zapálení svící zastupiteli, minutě ticha a společnému zpěvu české a slovenské hymny.

Děkujeme všem, kteří se pietního aktu zúčastnili, i těm, kdo se podíleli na jeho přípravě. Svou účastí jsme společně uctili památku těch, kteří za naši svobodu zaplatili nejvyšší cenu.

Marek Tomašík

Ve štěrkovně se slavilo. Den Země spojil lidi z okolí

V sobotu 10. května se konal 12. ročník akce Den Země ve štěrkovně Spytihněv, který pořádá společnost Cemex. Návštěvnost byla letos opět vysoká a akce přilákala několik stovek návštěvníků z okolních obcí.

Děti čekala stanoviště zábavně vzdělávacích programů se zamě-

řením na těžbu a vše kolem ní. Za jejich absolvování získaly tričko a odměnu. Pískové stanoviště zabavilo malé stavitele, kteří plnili písek minikolečka a absolvovali slalom. Lákala také stavební technika jako domíchávač, pumpa, nakladač, kropicí traktor nebo damper. Hudební program si připravily děti

z Domu dětí a mládeže Matýsek. Hasiči vystavovali požární techniku, vozili zájemce na motorových člunech po jezeře a na závěr připravili dětmi tak oblíbený „bazén“ z pěny. Rybáři uspořádali ukázkou živých ryb a nechybělo obří akvá-

rium. Dobrovolníci z řad Cemexu zasadili společně s návštěvníky 200 listnatých stromků, které byly připravené na ploše určené pro re-kultivaci po ukončené aktivní těžbě. I chuťové pohárky návštěvníků si přišly na své – potěšil hot dog,

grilovaná krkovička, tradiční špekáček, nealko nápoje i pivo. Pěnu si tedy užili dospělí i děti. Děkujeme všem zúčastněným, že přijali pozvání a přišli podpořit Den Země.

Cemex

Spytihněvský bazárek opět ožil – maminky prodávaly i nakupovaly

V úterý 13. května se ve Spytihněvi na kulturním domě pořádala po dlouhé době bazárka. Stoly s krásným dětským oblečením zaplnily několik maminek ze Spytihněvi a okolí. Účast nakupujících byla velká. Bazárka bych ráda na podzim zopakovala. Zájemci o prodej dětského oblečení mě mohou kontaktovat přes FB Adéla Adámková.

Adéla Adámková

Setkání seniorů spestřilo divadlo i cimbálová muzika

V úterý 27. května se v odpoledních hodinách uskutečnilo setkání našich občanů seniorů. Na úvod se představilo divadlo DONDI se svým hudebním pásmem Dotýkat se hvězd. Recitál byl plný písní a textů od Jiřího Suchého a Jiřího Šlitr. Mohli jsme si tak společně poslechnout, ale i zazpívat, známé či méně známé hity.

Po skončení recitálu všechny přítomné ještě jednou přivítal starosta obce, popřál všem přítomným pěknou zábavu. Přivítal také cimbálovou muziku, která nás doprovázela po celý večer u skleničky vína, dobrého slova

a písni naitech. Zatančilo se, zazpívalo, zavzpomínalo, prostě tak jak to má být u dobré nálady s přáteli.

Děkujeme, že jste přišli a budeme se těšit příště! Tak zase na podzim!

Přijďte za námi i Vy!

Erika Růžicková

Poděkování za setkání důchodců

Děkujeme Obci Spytihněv, všem organizátorům a obsluze při setkání důchodců za příjemně strávené odpoledne a večer. Program s hudebním vystoupením divadla

DONDI a cimbálovou muzikou byl nadstandardní. Moc jsme se bavili. Děkujeme!

Za seniory – účastnice setkání

Skákání, střelba i koza Roza. Den dětí přilákal 120 ratolestí

Den dětí jsme letos podruhé oslavili ve spytihněvském parku, a to v podobě příjemného odpoledne s velkou dávkou her, zajímavostí

a zábavy. Děti si vyzkoušely skákání v pytli, lovení rybiček, střelbu z luku, chůzi na chůdách a další aktivity. S myslivci si prohlédly lov-

nou zvěř z našeho okolí a zastřílely si ze vzduchovky. U rybářů měly za úkol poznat základní druhy ryb, a u hasičů je pak čekala stříkačka

s úkolem shodit kužely. V dílničkách si zájemci obkreslovali své ruce a následným dotvořením vyrobili papírovou opici či dinosaura na památku. Po splnění úkolů si pro sladkou odměnu přišlo asi 120 ratolestí. Pro zpestření nechyběl skákací hrad, malování na obličej

ani projížďka na konících. Raritou byla koza Roza, kterou si děti mohly pohladit či nakrmit. Velké díky patří všem dobrovolníkům a spolkům, kteří přiložili ruku k dílu a snažili se, aby si to naši nejmenší užili co nejvíce. Tak zase příště!

Tatinci

Lidé si nechali změřit cukr a cholesterol

Ve čtvrtek 5. června měli občané Spytihněvi možnost nechat si změřit hladinu cukru a cholesterolu v krvi a také krevní tlak. Preventivní akci pořádá už od roku 2014 diabetolog MUDr. Petr Černý. Podle zdravotní sestry Moniky Fůrstové, která mile přijala každého z příchodících, byl o akci zájem. Lidé, kterým výsledky nevyšly ideálně, odcházeli s informacemi, co mohou pro své zdraví udělat, nebo s žádankou na podrobnější vyšetření.

HK

Spytihněvský piknik počtvrté – i letos s deštěm a skvělou atmosférou

Kde a kdy jsme se mohli na této akci potkat? No přece u nás v Parku rekreačních sportů ve Spytihněvi! V sobotu 7. června už od 11.00 hodin! No a jestli stále nevíte, kde to je, tak bývalé podílky vedle sběrného dvora. Už je to nějaký rok, co tyto prostory sloužily k sečení sena i otavy, a také nějaké ovoce na uskladnění se tu našlo. Ale jak už to bývá, od chovu drobného zvířectva se upustilo, a tak i tento prostor si začal žít vlastním životem. Po renovaci získalo toto místo i nový smysl a to nejen k odpočinku, ale také k setkávání.

Letos už to byl čtvrtý ročník Spytihněvského pikniku! S přáteli a s rodinou můžete posedět v parku u dobrého jídla i pití, děti se proběhnou a zaskotačí s kamarády. Z pódia na vás doléhá připravený program. Co víc si můžeme přát? Snad jen pěkné počasí. No a právě to počasí se nám moc nevyvedlo, několikrát zapršelo. I David Vaculík, moderátor této akce, zmínil, že zatím vždy na každém pikniku přšelo. Cimbálová muzika A Šmitec nás provázela celým odpolednem. Kolem 17. hodiny je vystřídali členové Slováckého divadla s programem muzikálových a filmových melodií. Uvolněnou at-

mosféru večera doprovázela hudební kapela TADY A TEĎ BAND.

No a prože piknik, tak šlo i o dobré jídlo a pití. Děkujeme všem, kteří se o nás v tomto směru postarali – Restauraci Na Rejdě, Baru U Nás, Dede Burgeru, Rud's Pizze Zlín, cukrárně Levandule, vinařství Michal Hruška, místnímu zmrzlináři panu Hradilovi a nám všem dobře známému panu Grebeníčkově s cukrovou vatou.

Poděkování patří také všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu této akce a muzikantům za krásné melodie.

Erika Růžičková

foto: Jan Salač

Místo zločinu se přesunulo do Spytihněvi

Ve čtvrtek 12. června v podvečer se ve Spytihněvi na přístavišti natáčela jedna ze scén nového kriminálního seriálu České televize s názvem Místo zločinu Zlín. Natáčení trvalo přibližně dvě hodiny a do obce přivezlo filmový štáb i herce.

Seriál se natáčí od podzimu loňského roku převážně ve Zlíně a jeho okolí. Filmaři využívají skutečná místa v kraji, aby dodali příběhům věrohodnost a atmosféru. V jednotlivých dílech se objevují různé lokality – kromě Zlína například Luhačovice, Bílé Karpaty nebo Baťův kanál, jehož součástí je i naše obec.

Hlavní role v seriálu ztvárňují známí čeští herci jako Radek Holub, Andrea Mohylová nebo Igor Bareš. Natáčení ve Spytihněvi bylo součástí jedné z epizod, kde přístaviště posloužilo jako kulisa pro scénu s rybářem chytajícím ryby z loďky.

Seriál Místo zločinu Zlín bude mít 12 dílů a Česká televize ho plánuje odvysílat začátkem roku 2026 na programu ČT1. Od ledna budete mít možnost vidět v televizním seriálu známá místa našeho regionu – scéna, která se natáčela ve Spytihněvi by se měla objevit v posledním díle celé série.

Vít Tomašík

Trénujeme paměť – myšlenky v pohybu, diplomy v ruce

Každý měsíc se scházíme při trénování paměti, kde společně procvičujeme mozek, učíme se nové techniky a hlavně si užíváme příjemně strávený čas. V červnu proběhlo poslední setkání před letními prázdninami. Na jeho závěr trenérka předala účastnicím diplomy za jejich aktivní účast a vytrvalost.

Děkujeme všem za nadšení a těšíme se na další společná setkání opět po prázdninách!

Hana Kolaříková

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU Účastníci VU3V putovali za Santinim

O víkendu 5.–6. dubna se účastníci Virtuální Univerzity třetího věku (VU3V) vydali po stopách významného českého barokního architekta italského původu Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Tipem na výlet jim byl právě kurz Santini, který v nedávném semestru studovali.

Asi nejznámějším z navštívených míst byl poutní kostel na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou. Krásně zrekonstruovaný areál, zapsaný mezi památkami UNESCO, oplývá symbolikou. Majestátní zážitek v nás zanechala noční prohlídka svíčkami osvětlené

kostnice v Sedlci u Kutné Hory a varhanní koncert v Santiniho katedrále, která ukrývá Sedleckou monstranci, jednu ze čtyř nejvýznamnějších památek v ČR (vedle ní jde o korunovační klenoty, relikvíář svatého Maura a Závišův Kříž). Zámek Kolowratů v Rychnově nad Kněžnou nás provedla samotná energická hraběnka Andrea Kolowrat Krakowská, která nás nadchla svou bezprostředností i hravostí, s jakou hledala slova v češtině. Zájezd doplnili zájemci z řad Spytiňovjáků a z okolních obcí.

Hana Kolaříková

Zelená hora

Žďár nad Sázavou – bazilika

Žďár nad Sázavou – prelatura

Zámek Karlova Koruna v Chlumci nad Cidlinou

Když se učí tutoři... Konference na zámku

V netradičních prostorách, v zámku v Kostelci nad Černými lesy, se ve dnech 14. a 15. dubna konala Konference tutorů (osoby, které se starají o určitou skupinu studentů v tzv. konzultačním středisku, pozn. red.) Virtuální Univerzity třetího věku.

Zkušenosti, inspirace i zábava pro tutorů

Na programu byly workshopy, příklady dobré praxe a informace důležité pro vedení konzultačního střediska. Zdaleka nešlo jen o teorii, často jsme byli v akci – ať už

nad figurínou pro nácvik masáže srdce, nebo při trénování nenásilné komunikace. Během společenského večera jsme navázali kontakty s ostatními tutorů a předali si cenné postřehy a inspiraci. Doplněním konference byla komentovaná prohlídka zámku, který můžu doporučit i jako hezký prázdninový výlet.

VU3V studuje skoro 10 000 studentů

Virtuální univerzitu třetího věku nyní studuje 9812 studentů ve 430 konzultačních střediscích v ČR, na Slovensku a dokonce i v USA.

Konzultační středisko Spytihněv navštěvovalo v minulém semestru 12 studentek.

*Hana Kolaříková
foto a video: ČZU Praha*

VU3V vyrazila na promoci a za kulturou do Prahy

V pondělí 19. a v úterý 20. května se naše VU3V vypravila do Prahy na promoci a s ní spojený výlet. Každý výjezd do Prahy se snažíme nějak pojmenovat. Jednou to byl „Veselý autobus“, jindy „Praha schodová“ a letos to byla „Praha s Pražáky“. V naší skupince totiž byli účastníci, kteří léta v Praze bydleli. O to snadnější byla doprava a orientace. Navštívili jsme zajímavý Rožmberský palác

a výstavu Dary pro prezidenta v areálu Pražského hradu a prošli jsme se Královskou zahradou k Letohrádku královny Anny. Večer jsme zhlédli představení Poprask na laguně ve Vinohradském divadle a den zakončili v Café Louvre.

V promoční úterý jsme se podívali na ranní Prahu z astronomické věže Klementina – a bylo co obdivovat.

Stejně tak jsme žasli nad nádhernou klementinskou barokní knihovnou. Odpoledne už patřilo promoci. Přestože pro mě promoce studentů-seniorů nejsou novinkou, při státní hymně a studentské hymně Gaudeamus igitur se nechám vždycky dojmout – za ty, kdo promují, i za ty, kdo už mezi námi ve VU3V nejsou. Konec slavnostního dne jsme strávili sladce – v cukrárně.

Gratuluji studentkám, které v tomto semestru promovaly (i když ne všechny se mohly promoce zúčastnit), všem účastnicím VU3V fandím a těším se na další společné studování, tentokrát u dvou témat – Čínská medicína v naší zahrádce a Leonardo da Vinci. A jestli máte chuť se k nám připojit, neváhejte!

Hana Kolaříková

foto: ČZU Praha

KNIHOVNA

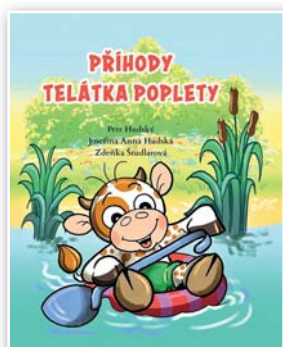
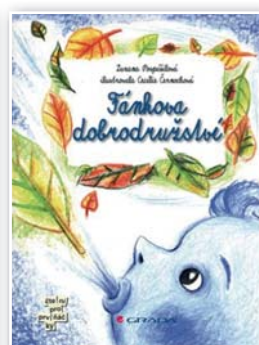
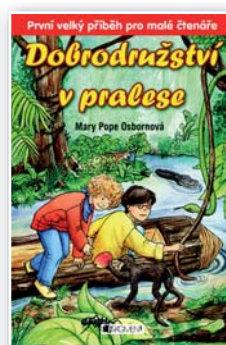
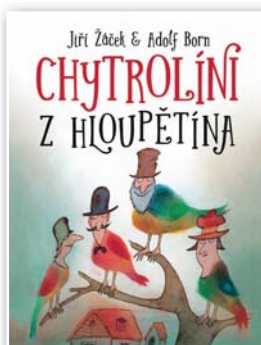
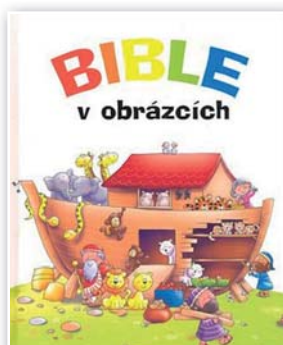
Zeptali jsme se dětí z 2. třídy ZŠ:

Jaká je tvá oblíbená kniha ze čtenářského deníku?

Děkujeme dětem, že se s námi podělily o knižní typy, a paní učitelce Evě Pisarovské za zprostředkování.

PRÁZDNINOVÁ OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY

**pondělí 15–16 hod.
čtvrtek zavřeno**

Události osvobození naší obce 2. května 1945

Po šesti letech kruté okupace německými vojsky a nacisty se koncem února naši předkové již nemohli dočkat toužebné svobody, která již v té době v mnoha obcích jižněji a východněji již nastala. I když naši obec moc válečná vřava nepoškodila, přesto mnoho občanů zasáhla. Mnoho z našich předků muselo odejít na nucené práce do Říše, mnozí skončili ve věznicích a v koncentracích a bohužel šest občanů naší obce bylo dokonce popraveno. Byli to občané *Jan Budík, Jan Čevelíček, Josef Vavřínek, Antonín Škrabal, Karel Hlobil a Josef Janošek*. Čest jejich památce.

Události směřující k osvobození naší obce se odehrály hluboko v území Sovětského svazu u města Stalin-grad, dnešního Volgogradu, když se postup německých okupačních vojsk zastavil a sovětská armáda začala osvobozovat své území a další znevolněné národy. Koncem dubna již sovětská vojska a její spojenci začali osvobozovat Slovákco.

V naší obci bylo během války umístěno na 200 ma-darských vojáků, kteří byli měsíc před příchodem osvoboditelů odsunuti. Němečtí okupanti donutili naše občany ke kopání zákopů, protitankových zátarasů a přípravě kulometných míst, z nichž jedno bylo i na věži našeho kostela. Opevňovací práce trvaly od konce února do dubna, ale nakonec vojenská zařízení nebyla použita.

Již 7. května byla vypnuta elektřina. Obec spadala do aktivit rumunské královské armády. Levá strana řeky Moravy kolem Topolné spadala pod operační působení sovětské armády. Nyní již nechme promluvit samotnou naši obecní kroniku o významných událostech osvobození.

„Dne 1. května ráno vyhodili Němci jez, aby znemožnili přechod přes řeku. Téhož dne od 14. do 17. hodiny zahájilo ruské dělostřelectvo od Topolné a rumunské od Babic palbu na střed obce po této přípravné dělostřelecké palbě opustili němečtí vojáci obec. Rumunská pěchota prošla obcí dne 2. května ráno v půl páté hodině směrem na Napajedla. Po levém břehu Moravy, kde útočila ruská armáda, bylo slyšet po celé odpoledne dne 1. května a celou noc až do 3 hodin ráno palbu z lehkých kulometů. Dělostřeleckým ostřelováním byl poškozen kostel, škola a 14 obytných domů. Lidé byli

většinou schováni ve sklepích. Následkem zranění střepinou granátu zemřel Pavel Otruba. Celkem byli nalezeni 4 mrtví Němci, osvobozovací vojska měla dva mrtvé. Tito dva rumunští vojáci jsou pochováni na místním hřbitově.“ V následných zmatcích po osvobození byl ještě zastřelen 7. května zastřelen v areálu Spytihněvského dvora vrchní četnický strážmistr Josef Hruška.

Celkem se z naší obce nedožilo míru sedm našich spoluobčanů.

Škody po vojenských operacích byly velké. Byl zničen most přes řeku Moravu, poškozen Baťův kanál a byly zničeny všechny mosty přes něj. Byly poničeny domy, obecní infrastruktura, cesty, pole a železnice. Významným způsobem byla poničena věž kostela Panny Marie Nanebevzaté. Tyto válečné stopy jsou uvnitř věže patrné ještě dnes. Materiální škody se brzy nahradily, ale lidské ztráty jsou nenahraditelné. Proto nikdy na oběti této války nesmíme zapomenout. Zejména v dnešní době.

Marek Tomašík

Vzpomínky obyvatel Spytihněvi na 2. světovou válku a osvobození obce

Bohumil Šoustal (nar. 1926)

Jak mě vojáci učili maďarsky

Když začala 2. světová válka, bylo mi 9 let. Po ukončení základní školní docházky jsem nastoupil do učení na stolaře u pana Hynka Mitáčka ve Spytihněvi. Ve stodole u stolařské dílny byli na krátký čas ubytováni maďarští vojáci. Bylo jich asi 15 a po týdnu pokračovali směrem na Přerov. Bylo nás v učení více a s vojáky byla zábava, hlavně když nás učili maďarsky. Dodnes si pamatuji některá maďarská slova (čísllice, pozdravy a slova „rozumím“ a „nerozumím“).

Pozval jsem řidiče německých důstojníků k nám domů na večeři

Na začátku války se k nám do nájmu přestěhovala rodina pana Malého, který řídil regulaci toku řeky Moravy a stavbu jezu. Na konci dubna 1945 zabrali u nás německí důstojníci jeho kancelář. Nainstalovali zde vysílačku a zřídili si narychlo své stanoviště, kde přebírali a dávali rozkazy. Vzpomínám si, že jejich řidič byl divadelním hercem ze Salzburku. Uměl jsem ze školy pár slov německy a tak jsem pozval řidiče k nám na večeři. Myslím, že strach jsme měli my i on.

Němci při ústupu z děla u fary ani nevystřelili

Na kostelní věži byli německí pozorovatelé a stali se tak zcela jasným terčem sovětské armády, která postupovala za řekou Moravou. V takových chvílích jsme se ukrývali ve sklepech, kde jsme strávili několik nocí. Ústup Němců byl velmi rychlý. U fary měli připraveno dělo, ale při rychlém ústupu ani nevystřelilo, a naši obec nakonec brzy osvobodila rumunská armáda.

František Podhorský (nar. 1929)

Odevzdat vejčka jsme museli, i když slepice nenesly

Za války jsme museli odevzdávat z jednoho prasete asi 4 kg sádla a krupony (Krupon z prasat se zpracovává na useň, tzv. vepřovici. Vepřovice se využívá pro výrobu v galanterii, pozn. red.). To jsme museli odevzdat hned po zabíjačce. Odevzdávalo se to do sběrný, nebo u řezníka Kotáska (naproti školy rohový barák). Prasata i jiné hospodářské zvířectvo muselo být nahlášené a prohlížené veterinou. Zvířectvo sčítali místní úředníci z Národního výboru, kteří za války chodili po domech a počítali slepice, králíky. Dávali pak seznam pro „Okres“. Za jednu slepici se muselo odevzdat do sběrný za rok asi 40–60 vajec, už si přesně nevzpomínám. Odevzdat se muselo, na vše bylo určeno kolik, to bylo pod trestem smrti. Střežilo se to jako oko v hlavě, hlavně u těch velkých, co měli hejna. Odevzdávalo se také mléko, brambory a med. Někdy to bylo tak kruté, že takové množství nestačily slepice snést (mají období, kdy nenesou), ale bylo to tak přísné, že si nikdo nedovolil neodevzdat, radši si vypůjčil, aby se splnilo. Směták nebo Rožek měl za rok udělat třeba 5 tisíc vajec! Musel dát.

Ševci ze spadlých nádrží z le-tadel vyráběli podrážky

Vedle Hřibů (dnes zahrádkářská chalupa) bydlel švec Wolf a naproti byl švec Polášek. Ze spadlých nádrží, které shazovaly letadla na pole, aby si odlehčily, vyráběli podrážky bot. Ty nádrže se dělaly ve Zlíně a v Napajedlích. Byly ovšem dva typy těch nádrží. Jedny byly pevné, kovové, ze kterých se dělaly kanoe, nebo právě podrážky bot, a pak byly slabé, jemné, ale těžké nádrže z pružné gumy, a z toho se dělaly pásky nebo praky.

Vratislav Hladký, st. (nar. 1939)

Měli jsme sklad min za domem

Na parcele zvané „regulační“ měli Němci na celé ploše sklad min. Pozemek vznikl při regulaci řeky Moravy, a kdyby tam spadla bomba nebo nějaká střela, tak pro tento konec Záhumení by to bylo velké neštěstí. Když se blížila fronta, Němci tyto miny nakládali na koňské potahy, přivázeli k našemu domu čp. 31 a překládali je na vozy na hlavní silnici a odváželi je směrem na Napajedla. Na silnici nemohli vyjet, protože v nájezdu na hlavní silnici byl vykopán klín, aby zde nemohly projet tanky a další vojenská technika.

Žili jsme jen v kuchyni, ostatní místnosti zabrali Němci

V našem domě čp. 31 byli ubytováni Němci a celá naše rodina obývala jen kuchyň. V zahradách domu čp. 31, Hladkých a Dopitů, měli Němci ustájeno několik desítek hovězího dobytka. V zahradách u domu Dohnalů (čp. 73 a 26) a také u Kolaříků (čp. 480) měli Němci vybudovanou opravnu vozidel, kovárnu a taky tam poráželi hovězí dobytek.

Antonín Večeřa (nar. 1937)

Němcům nestačily brambory se zelím. Vzali si naše dva poslední králíky

Na jaře 1945 Němci začali obsazovat obec, budovali zákopy a na cestách zátarasy. Koncem dubna 1945 německí vojáci začali obsazovat některé domy, kde se ubytovali a chystali obranu. V našem domě se ubytovalo družstvo asi deset vojáků se svým velitelem a začali poroučet. Nás nechali přebývat v kuchyni a další dva pokoje obsadili. Nábytek přisunuli ke stěnám a na podlaze si ustlali na seně a slámě. Dožadovali se jídla a máti jim nabídla brambory s vařeným zelím. S tím nebyli spokojeni, a tak si vzali naše dva poslední králíky. To se jim zdálo málo, a tak

za domem na poli zastřelili dva zájce. Panáčkovali v té mladé, sytě zelené trávě.

Ke konci války jsme spali ve sklepě

Na přelomu dubna a května 1945 jsme přespávali ve sklepě u pana Hnátky. Brzy ráno 2. května 1945 již byli v zákopech při železnici rumunští vojáci. Jejich hlavy s přilbami vykukovaly zase z té mladé, sytě zelené trávy... Chovali se klidně, nic nevyžadovali a byli unavení. Za řekou Moravou na loukách a na protějším svahu postupovaly jednotky Rudé armády směrem na Napajedla.

Zdeněk Maňásek (nar. 1936)

Hráli jsme si na kopci u železnice. Ve vlcích jsme viděli zubožené vojáky

Druhou světovou válku jsem vnímal jako malý chlapec, v roce 1945 mi bylo 9 let. Jako kluci jsme si často hrávali na kopci u železniční trati, a tak jsme viděli projíždět transporty směr Břeclav- Přerov. Do roku 1942 byli Němci ještě trochu veselí, ale dále pak již jezdily z východní fronty sanitní vlaky plné zubožených raněných do Rakouska a Německa do nemocnic, sanatorií a léčeben.

Šel jsem pro trochu mouky po kolena sněhem až do Kudlovic. Bylo tam zrovna gestapo

Za války byl hlavně nedostatek mouky, zemědělci měli stanoveny povinné dodávky – neplnění znamenalo přísné tresty. Několikrát mě mamka vyslala pro trochu mouky do mlýna v Kudlovicích. Šel jsem od kapličky po ní cestou, bylo to v zimě koncem roku 1944, bylo hodně sněhu a já šel po kolena sněhem. Po příchodu ke mlýnu vyšel mladý pan Zdeněk Talaš (mlynář) a velmi nervózně nám ukazoval, abychom zašli za roh mlýna. Sešli jsme se tam asi čtyři chlapci. Na dvoře stálo černé osobní auto

značky BMW, na blatníku vpředu mělo červenou vlaječku s hákovým křížem. Na vratech dvora byla v jedné desce díra po suku, a tak jsem uviděl tři gestapáky, jak se baví se starým panem Talašem, který zřejmě uměl německy. Asi po půl hodině gestapo odjelo a pan mlynář nám prodal každému 1,5 kg mouky. Pak jsem šel zase sněhem domů. Pan mlynář to musel asi tak dělat, že napřed „nakrmil gestapáky“ moukou a možná i nějakými jinými potravinami, aby pak nám mohl každému prodat to málo mouky, kterou prodával načerno, za což mohla být celá mlynářova rodina tvrdě potrestána.

Cikánský chlapec řekl panu učiteli: „Pojedeme do Paštelíny“

Ve válku bydlely asi dvě rodiny cikánů v domku u řeky Moravy (dnes tam bydlí rodina Ondrova). Asi v roce 1944 chodil do školy, a se mnou do třídy, cikánský chlapec, říkali jsme mu Afra. Jednoho dne přišel do školy a panu učiteli řekl, že do školy již nepřejde. Pan učitel se jej ptal proč. Afra odpověděl: „Pane učiteli, my pojedeme do Paštelíny (Palestiny)“. Místo do Palestiny je Němci odvezli (asi 14 cikánů) do koncentračního tábora. Po válce se vrátil jen jeden, jmenoval se Žanek. Dlouho si svobody neužil, poněvadž ho na pracovišti zabil elektrický proud. Tak skončili spytihněvští cikáni.

Zajatcům pan Hřivna podstrčil krajíc chleba

Před koncem války vedli Němci asi sto ruských zajatců směrem na Babice. Zastavili a odpočívali u kapličky (obraz Panny Marie). Všichni zajatci (pravoslavní) se křížovali. Zajatci byli zubožení a hladoví. Pan Hřivna, který bydlel za války na Hrdinově domku (čp. 348), jim, pokud se německý voják nedíval, podstrčil pár krajíců chleba.

Vojáci chytali ryby granáty

Asi v roce 1944 v létě se četa německých vojáků přechodně ubytovala v místní škole. Jednoho dne jsme se koupali v rameni pod Kálavnicemi. Přijeli dva německí vojáci na kolách a každý měl kýbl. Byli jsme zvědaví, co budou dělat. Svlékli se do trenýrek, vykážali nás z vody na břeh a vlezli do vody i s kýbly. My jsme byli zvědaví, jak ty ryby budou chytat. Vojáci měli v kýblech ruční granáty, které hodili do vody. Po krátké době vyplavaly omráčené ryby na hladinu, vojáci ryby posbírali a odjeli do školy. Tak chytali německí vojáci u nás ryby.

Jak jsem jel se zánětem slepého střeva do nemocnice na saních

V roce 1945 v lednu jsem dost vážně onemocněl (slepé střevo). Bylo hodně sněhu, a tak mě mamka zavezla k doktorovi (MUDr. Michálkovi do Napajedel) na saních. Doktor nařídil jet ihned do nemocnice v Uherském Hradišti. Po příjezdu od doktora mamka hned sháněla dopravu do nemocnice. Sanitky nebyly (jen v nemocnicích) a ani osobní auta nebyla, neboť Němci všechno zabavili pro Wehrmacht, a tak zašla za panem Karlem Tomašíkem, který měl menší hospodářství. Vlastnil mlátičku, koňe a také velké saně. Přijel před náš dům, saně mamka vystlala peřinami a jeli jsme jedenáct kilometrů do nemocnice v Uherském Hradišti. Na silnici bylo dost sněhu, poněvadž tehdy se silnice nesolily. Po uzdravení mě za několik dní zase dovezli domů.

Staniolem z amerických letadel jsme zdobili vánoční stromčeky

Americká letadla rovněž shazovala staniolové pásy, které rušily německé vysílače a přijímače. Pásky jsme sbírali po polích a na Vánoce jsme jimi zdobili vánoční stromčky.

Hitlerjugend shodil bratrovi čepici a dal mu pohavek

Jednou jsme šli s bratrem koupit tenisky. Když jsme přišli v Napajedlích k nádraží, právě přijel do stanice osobní vlak, z něhož vystoupila Hitlerova mládež (Hitlerjugend). Byli to chlapi ve věku asi 14–15 let. Já s bratrem jsme šli po chodníku směrem do města. Bratr měl čepici, já nikoli. Když četa Hitlerjugend kráčela kolem nás rychlým krokem do města, jeden její příslušník vyběhl z útvaru, dal bratrovi Hynkovi pohavek a čepici mu hodil na zem. Když někdo procházel kolem členů Hitlerjugend (samozřejmě český občan), měl povinnost sundat čepici z hlavy. Tato mládež byla vychovávána v tom duchu, že je nadřazená rasa. Nosili černé boty, bílé podkošenky, černé krátké kalhoty, hnědou košili, k tomu patřil široký opasek a dýka. Ubytovali se v napajedelském zámku.

Při poplachu jsme se schovávali v krytu. Němci budovali zákopy

Asi 14 dní před koncem války bombardovalo americké letectvo Zlín. V tu dobu jsme s bratrem byli

ve Zlíně na krátké návštěvě u tety Zdenky. Teta pracovala v nemocnici na Tomášově. Když byl vyhlášen letecký poplach, šli jsme se schovat do krytu u nemocnice. Byly zničeny Baťovy závody. Na okraji Spytihněvi (od Babic) Němci vybudovali malou obranu. Vykopali (zákopníci) dva zákopy, jeden u kříže (Hoffmannovi) a druhý přes cestu (dnes u Juřenového). Do zákopů umístili kulomety. Třetí záložní zákop vykopali u Zapletalového (čp. 312). Kolik zákopů celkem ve Spytihněvi vykopali, nevím.

Co jsme prožívali při osvobození Spytihněvi. Štěstí s granátem

Osvobození naší obce a okolí započalo 1. května 1945 asi v odpoledních hodinách. První dělostřelecký granát zasáhl drážní domek, z něhož rodina Habáňových stačila zavčas odejít a schovat se do sklepa. Drážní domek měl malé podkrovní, kde si Němci zřídili pozorovatelnu. Po dělostřelbě na domek jsme se celá naše rodina a rodina pana Tomaštika (stoláře), která se k nám přišla schovat i s dcerou Jindrou, přesunuli do prádelny na dvůr.

Z prádelny byl vchod do sklepa, který byl po domem. Do zahrad občas spadl minometný granát. Bylo slyšet výbuchy. K večeru pak zasáhl minometný granát střechu domu pana Zapletalova (čp. 312). Granát rozbil krytinu a krovy, ale střechu nezapálil. Byl to tříštivý, nikoli zápalný granát, a bylo velké štěstí, že dům nevyhořel, neboť Zapletalovi měli malé zemědělství a na hůrách uskladněno seno a slámu. Při dopadu minometného granátu na Zapletalovu střechu proletěla jedna střepina přes náš dvůr, zasáhla okno naší prádelny a rozbila ho. Štěstí bylo, že tam zrovna nikdo z rodiny nestál. K večeru a v noci pokračovaly přestřelky z ručních zbraní. Němci se snažili zpomalovat postup Rumunů. Po druhé straně řeky Moravy postupovala Rudá armáda směrem na Napajedla. Při přestřelkách náš dům dostal několik zásahů, ale okna zůstala neporušená. Bylo vidět jasně čerstvé stopy po střelbě. Ráno 2. května šel otec obhlédnout situaci a zjistil, že po silnici dál do obce pochodují rumunští vojáci. Byli jsme osvobozeni.

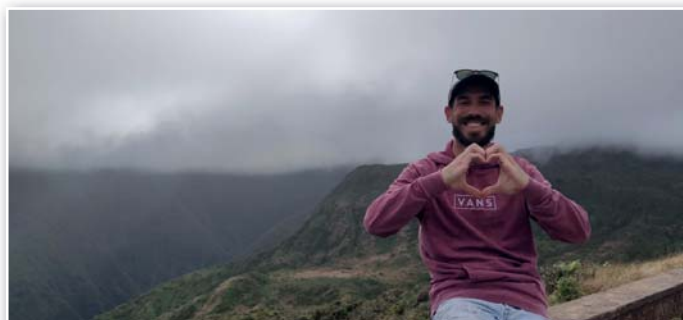
SPYTIHNĚVŠTÍ (NE)OBYČEJNÍ LIDÉ MEZI NÁMI

Při rozhovoru nás dělilo asi osm tisíc kilometrů vzdušnou čarou. Kvůli časovému posunu jsme chvíli ladili den i čas. A povedlo se – v pátek třináctého... Založením spíše introvert a klidás, který miluje hudbu – nejvíce asi tu klasickou. Zastihla jsem ho na moři. Plaví se a hraje na oceánských lodích, teď zrovna na Aljašce. Absolvent Vysoké školy múzických umění v Bratislavě, houslista **PETR VOJTÍK**.

Dnes je pátek třináctého. Jsi pověřivý?

Já ne, ale Američani ano. Lodí, na které plujeme, nemá 13. patro. Žádná z lodí této společnosti nemá 13. patro.

Já o tobě vím, že jsi studoval na konzervatoři v Kroměříži – hru na housle a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Ve třetím ročníku jsi udělal konkurz do symfonického orchestru a začal jsi hrát v bratislavské Opeře Slovenského národního divadla. Hrál jsi také v rozhlase a ve spoustě různých hudebních seskupení. Jak ses dostal k hudbě, k houslím, na konzervatoř?

No, mamka mě do toho donutila. (směje se) Já jsem to nesnášel. (směje se) Dnes jsem za to rád. Přesně, jak říkala. Mně šlo ovládat nástroj relativně rychle, chápat, že když něco slyším, tak mám dělat tohle. Ty začátky hraní na housle jsou náročné a jako dítě jsem spíš chtěl běhat po venku s kamarády. A vždycky, když jsem byl u otce, tak se mi hodně líbilo, že on si vzal kytaru a zpíval písničky. To bylo fajn. Na konzervatoř mě už ale mamka nenutila. Našel jsem si, co se mně na hraní, na hudbě líbí.

Co ti bylo nejbližší z toho, kde jsi hrál?

Já si rád zahraju různé žánry. Vždycky mě bavilo hrát klasiku, ale v orchestru je člověk jako v kleci... Žádný prostor pro improvizace nebo takovou čistou zábavu. Člověk musí pořád sledovat dirigenta, nebo partituru, a to prostředí v orchestru je takové toxické, protože je to velký tým lidí, a když je velký počet lidí pohromadě, tak se vždycky najdou nějaké problémy. Mnoho lidí není spokojeno samo se sebou a vytváří žabomyší války. Ale když jsem hrál v orchestru, hrál jsem tam rád. Je to náročná práce, ta služba je nepravidelná, člověk hraje v pondělí ráno, v úterý večer, ve středu má volno, ve čtvrtek ráno a večer..., víkendy, do toho nahrávky, cestování po Evropě s orchestrem, člověk je pořád někde. Rakousko, Německo, Švýcarsko, Skandinávie, Francie. Ale to bylo autobusem. Na lodi je to lepší. Můžeš se projít...

A tak ses na ní objevil. Jak se to stalo?

Zavolał mi kolega, jestli bych nechtěl zkusit hrát na lodi, že jeho známý shání houslistu. Já jsem vždycky moc chtěl hrát na lodi, mně se to líbilo, chtěl jsem si to vyzkoušet, ale asi jsem se o to nikdy víc nezajímal.

Když ti kolega řekl, jestli bys šel hrát na loď, představil sis rovnou velkou loď někde ve světě? Nevybavil sis loď třeba na Moravě... mířil jsi někam „dál“?

(úsměv) Né, ne, ne. Z toho, co mně kolega říkal, jsem usoudil, že půjde o nějakou takovou loď, co jezdí po světě, i když jsem přesně nevěděl, jaká bude.

Na jakou loď ses dostal?

Tady tato se jmenuje Caribbean Princess (výletní, oceánská loď, pozn. red.) Ale je v podstatě taková men-

ší. Má kapacitu kolem 4 300 lidí včetně posádky. Jako, je to velká loď, ale dneska se staví lodě pro deset tisíc lidí. Ale já jsem rád na této, je to takové klidnější, a je to relativně starší loď, takže je to víc uvolněnější, než na nové lodi. Kajutu máme malou, 3×4 metry, žádné okno. Pořád tady něco hučí, klepe... (usmívá se)

Přišla nabídka, ty jsi řekl „ano“, sbalil ses a jel? Nebo jak to vůbec začalo?

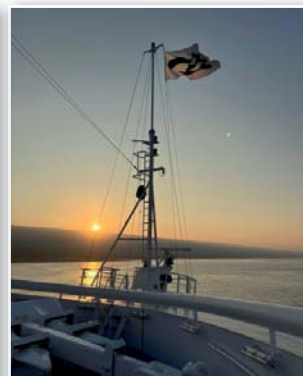
Ten proces byl ze začátku takový zdoluhavý, člověk si musel vyřídit hrozně moc papírů. Ze začátku jsem si nesešel s kolegou, s kterým jsem na lodi hrál, chtěl spíš zadarmo cestovat a hudba ho moc nezajímala. Tak to byla trochu frustrace. Potom jsem sehnal kamaráda-houslistu, s kterým jsem studoval na konzervatoři v Kroměříži, a s ním je to super, je to skvělý muzikant, ale i kamarád a parťák.

Takže hrajete na lodi ve dvou...

Jo, jsme duo Tune Twins (volně lze přeložit jako Hudební dvojčata, pozn. red.), ale budeme se jmenovat Strings for two (Smyčce pro dva, pozn. red.), protože se nás pořád někdo ptá, jestli jsme opravdu dvojčata, a už nás to nebaví. (úsměv)

Jak funguje takové hraní na lodi?

Máme tady manažera, který nám vždycky večer pošle rozvrh na další den, a hrajeme podle toho, jak je potřeba. Také v závislosti na tom, jestli jsme v přístavu, nebo na moři, podle toho, jaký rozvrh mají kolegové, jaké jsou na lodi eventy (události, akce, pozn. red.). Lidé dostávají každý den do kajuty program, kde je všechno od entertainmentu (zábava, kulturní vystoupení, show,

pozn. red.), přes stolování, kvízy, které na lodi pořádají, všechno, co se tady na lodi děje. Plus jsou tady všude v prostorách pro hosty obrazovky, na kterých si taky můžou všechno najít.

Pro kolik lidí asi hrajete?

Záleží na tom, kde jsme. Hráváme nejčastěji v baru, nebo hrajeme uprostřed lodi, kde je takový velký otevřený prostor, je to přes tři podlaží, taková obrovská hala, a tam je to fajn, je tam dobrá akustika, lidé se tam sdružují, je tam nějaká kavárna, vinárna, bar. Dneska zrovna hrajeme v divadle takový společný projekt s více muzikanty, jsou to světové melodie.

Repertoár si tvoříte sami, nebo se řídíte požadavky?

To je na nás, musíme mít akorát dost skladeb, abysme se neopakovali. Hrajeme dva asi 45minutové koncerty denně. Plavby mají 7 dnů a je potřeba mít minimálně 200–250 skladeb. Repertoár je většinou složený z popu, hrajeme i klasiku, hrajeme i jazz, ale většinou jsou to popovky, protože přece jen tu nejsou moc kulturní lidé a potřebují slyšet, co znají. Nemáme vyloženě napsané noty, a tak si tam spolu improvizujeme. A máme požadavek od společnosti, abysme hráli dost současných věcí, aby sem přitáhli víc mladých lidí. Ale podle mě je to nešťastné, protože většina hostů jsou ti starší a ty nové věci je moc nezajímají. A když mají nějaký požadavek na písničku, tak je to většinou Moon River, nebo něco takového. Tak hrajeme všechno – podle situace, podle složení hostů.

Co máš ty rád za hudbu?

Cokoli, cokoli, co je dobré. Klasiku mám určitě nahoře toho všeho. Mám rád jazz a syntézu elektronické hudby s jinými žánry.

Míváš před hraním trému?

Ne, vůbec. Trému jsem neměl už dlouho. Ale ono je to i tím, že ty věci, co hrajeme, jsou technicky nenáročné. A víš, že to publikum se chce bavit, takže tady fakt není důvod. Vlastně naposled jsem měl trému, kdy jsme s kamarádem vytvořili show na druhé lodi a měli jsme ji předvést. Tam nebylo moc lidí, to byl takový menší klub, tam bylo třeba jenom dvě stě lidí, ale i to stačilo na to, abych byl pořádně nervózní. Ale ta nervozita nebyla ani tak z hraní, jako spíš z toho mluvení. To mi přijde daleko náročnější mluvit k davům v angličtině, než hrát na housle.

Když máš na lodi volný čas, nebo jste v přístavu, čím se bavíš?

Času mám opravdu hodně. My, jako muzikanti, tady máme fakt privilegovaný život. Hrajeme dvě hodiny den-

ně, občas jsou třeba nějaké meetingy (schůzky, pozn. red.), nebo bezpečnostní cvičení, kterých se musíme účastnit. Ale jinak tady můžeme dělat co chceme, chodit kam chceme, můžeme jít v prostorách pro hosty... Ale je na tom trochu i nevýhoda, že je člověk zaseknutý na jednom místě, a po nějaké době tady není co dělat. My volný čas trávíme tak, že si pocvičíme na nástroj, hrajeme hodně šachy, skládám nějakou hudbu. A teď tady začalo být už pěkně, a tak je to tady všude fakt moc krásné, zrovna jsme v zátoce, takže když si člověk sedne někam na palubu, je pořád na co se dívat. A v těch přístavech to je taky super, je tam co vidět, kam zajít. Já mám rád les, túry jsou tady skvělé. Vyjdeš kousek a úplná nádhera.

Kolik času máš v přístavu? Můžeš přespat i mimo loď?

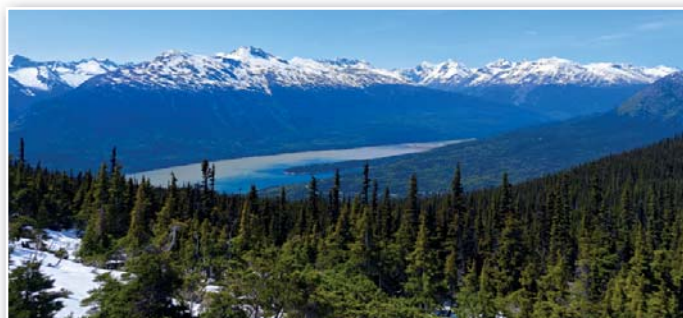
Ne, ne, to ne. Každá plavba má má pevný itinerář – příjezd, odjezd. Když dnes, po sedmi dnech plavby, dojedu po sedmé ráno do domovského přístavu ve Vancouveru, tak ve tři odpoledne už jedu další plavbu, takže ve dvě už posádka musí být na lodi.

S kým se na lodi nejvíc setkáváš, co se týká národnosti?

Co se týká posádky, jsou to lidé z celého světa. Kulturní a rasový mix. Lidé jsou tady moc milí a snaží se k sobě chovat pěkně. Všichni si uvědomují, že jsme na jedné lodi. Život na lodi není lehký, jak by se mohlo zdát, a pro většinu zaměstnanců je velice náročný. Převážná část zaměstnanců tady pracuje 12 hodin denně a z podpalubí nevyjdou. V přístavech taky nemají čas jít ven. A to je smutné... To je takové novodobé otroctví. Spousta těch zaměstnanců je z rozvojových zemí. Filipíny, Indie, Argentina, Jižní Amerika...

A hosté na lodi?

Hosté jsou Kanaďané, Američané, hodně jezdí Asiaty, občas Indové. Chtějí si povídat... A já jsem z části introvert. (směje se) Někdy mě lidé nabíjejí a jindy se jich raději straním. Hosté jsou tu fajn, ale často narazíš na Američana, to je takový prototyp Američana, který se z ničeho nic k tobě má a začne ti povídat o čemkoliv a ví o tom všechno a za 15 minut jsi od nějakých zákonů v Kalifornii u kukuřice v Arkansasu, a už máš „díru“ v hla-

vě... Oni, Američané, jsou v tomhle takoví zvláštní. Jak kdyby měli pocit, že všechny kolem zajímá, co si ten člověk myslí.

Plavba na zaoceánské lodi se u mě pojí s luxusem, s něčím výjimečným. Pro mě je celý tvůj příběh trochu sci-fi. Pro tebe už je to asi běžnější...

No, mně to nepřipadne tak dobré, a myslím si taky, že ty lodě, které jezdí tady na Aljašku, by tu vůbec neměly jezdit... Dojedeme do ledovcové zátoky, ten ledovec se rozpadá do moře a my mu tam kouříme něco, co se ani nedá vyfiltrovat... Čím déle to dělám, tak mi docházejí nějaké věci, které jsem na začátku vůbec nevěděl. Takže v tomto ohledu se mi moc nelíbí, co dělám.

Ted' jezdíš pět měsíců trasu na Aljašce. Máš už plán, co pak?

Na Aljašce budeme do konce září. Potom jedeme na měsíc z Los Angeles do Miami přes státy Střední Ameriky, potom máme zastávku v Kolumbii a nějaké zastávky na ostrovech v Karibiku. Předtím jsem jezdil Mexický záliv, Kanadu, Havaj, Střední a Jižní Ameriku, ještě jsme jeli z Miami na Kanárské ostrovy. Potom

jsme byli v Anglii, Lisabonu, Španělsku, Francii, na Britských ostrovech...

Kde se ti nejvíc líbilo?

Všude (usmívá se), ale aljašská a havajská příroda mě zatím okouzila nejvíc.

Máš rád „pomalé“ cestování? Pohodu, vychutnat si to místo... Nebo když už někde jsi, tak to chceš využít na 100% a vidět všechno, co je možné?

Když jsem doma, tak rád jezdívám s kamarády na chaty, kde chodíme po přírodě a hledáme výhledy a pěkná místa, kde se můžeme zastavit v čase. Hrajeme hru, kterou jsme pojmenovali „Výletovka“, a spočívá v tom, že jeden člověk odveze ostatní se zavazánými očima na neznámé místo a z toho místa se musíme dostat zpátky do Spytihněvi bez použití telefonu nebo mapy. Jedinou informaci, kterou obdržíme, je, že Spytihněv je například na severozápad... A když jsem sám, tak si rád vezmu kolo, vyjedu někam na kopec do Chřibů a tam si mezi stromy natáhnu hamaku a jen tak jsem.

*Hana Kolaříková
foto: archiv PV*

ŠKOLA

Ahoj, školo – vítejte, prázdniny! Uzavírání školního roku

Prázdniny ťukají na dveře a ve škole pomalu uzavíráme školní rok 2024/2025. V tomto téměř letním období se doladují známky, jezdí se na školní výlety, účastníme se sportovních akcí, chystáme rozloučení s našimi nejstaršími dětmi z mateřské školy i se žáky ZŠ.

Loučíme se s 12 „pátáky“

Tento rok naši základní školu opustí 12 pátáků, kteří přecházejí na druhý stupeň do 2. ZŠ Napajedla. Rozloučení za přítomnosti všech ostatních žáků a učitelů, rodičů, návštěvníků i zástupce obce bývá vždy plné emocí. Pět let společné cesty je přece jen dlouhá doba. Pět let jsme spolu prožívali dobré i zlé, úspěchy a někdy i malé pochybnosti. Věříme, že jsme děvčata a chlapce dobře připravili na zvládnutí 2. stupně, položili jsme jim dobrý základ pro jejich další rozvoj a budoucí uplatnění. Přejeme si, aby si ve svých srdcích odnesli

milou vzpomínku na nás, naši školu a na svá nejmladší školská léta.

V září nastoupí do školy a „školky“ 131 dětí

V dubnu proběhl zápis do 1. třídy, bylo zapsáno 13 dětí, v květnu při zápisu do mateřské školy jsme zapsali 16 dětí. Tudíž v příštím školním roce budeme mít 73 žáků v základní a 58 dětí v mateřské škole.

Sláva, nazdar výletu... i všem kulturním a sportovním akcím

Závěr školního roku si třetí třída užila ve škole v přírodě v Centru Veronica Hostětín, první a druhá třída na školním výletě na Ranči Kostelany a „čtvrtáci“ a „pátáci“ se jeli podívat do zámku a zahrady v Lednici. Den dětí jsme oslavili „Zdravou svačinkou“ (Projekt Mléko do škol) a následně sportovním dopolednem na hřišti Rudolfa Kučery, kam nás přišel pozdravit, a dětem ze Spytihněvi popřát, i starosta Vít Tomašík. Moc

děkujeme Vilému Matějovi a jeho pomocníkům za připravení stanovišť. Naši florbalisté se zúčastnili turnaje v Traplicích, Huštěnovicích a koncem června i u nás ve Spytihněvi. Plavecký výcvik zakončili třetíci závody Stříbrný věnec v Lázních Zlín. Hudební zážitek pro nás připravili učitelé a žáci ZUŠ Rudolfa Firkušného z Napajedel, při kterém nám představili dechové a žesťové nástroje. Díky úzké spolupráci našich škol mohou některé hodiny výuky hry na hudební nástroj a hudební nauka probíhat v prostorách naší školy a žákům tak odpadá dojíždění do Napajedel.

Všechny akce, které jsme pořádali nebo jsme se jich zúčastnili, zde nelze vyjmenovat, můžete je vidět na Facebooku nebo webových stránkách školy.

Přeji všem dětem, žákům, zaměstnancům, rodičům a přátelům naší školy krásné a pohodové léto.

*Miroslava Klímová
ředitelka školy*

Barevný týden - žlutý sluníčkový den

Třetí místo florbalistů z turnaje v Huštěnovicích

Den dětí na hřišti

Akce s EKO-KOMem v Halenkovicích

Zdravá svačinka z projektu Mléko do škol

Výlet na Ranč Kostelany – 2. třída

Jaké by to bylo přespát ve škole?

S nápadem přišly samy děti ze 4. třídy místní ZŠ. Na mě bylo zeptat se paní ředitelky, jestli je taková akce možná. Paní ředitelka souhlasila, a tak jsme s rodiči na třídní schůzce domluvili termín. Scházet jsme se začali v 18 hod v pátek 9. května v dobré náladě a v očekávání, jak to vypadá potmě ve škole. Dovoleno bylo téměř vše – od deskových her, přes mobily, play-station až po brambůrky, kofole apod. Na začátku jsme si společně udělali krátkou „poradu“ co se může, co už ne, v kolik hodin začne „bojovka“ a v kolik hodin ulehne do spacáků. Děti se mezi sebou dobře bavily, mým úkolem byla spíše role koordinátorky. V půl desáté, kdy už byla dostatečná tma, se děti rozdělily do dvojic. Každá dvojice dostala do rukou plánec školy, baterku nebo mobil, tužku s kartičkou, na kterou měly zapisovat ukryté předměty na správných místech. Samozřejmě se měřil čas... Vítězná dvojice vyhrála „den bez úkolů“. Noc proběhla dobře a ráno nás čekala snídaně téměř do postele. Rodiče Filipa Sedláře dorazili

krátce po sedmé hodině ranní, přivezli rohlíky s nutellou i sýrem! Chtěla bych poděkovat všem rodičům za jejich vstřícnost, a takový malý dovětek - máte skvělé děti!

Petra Kašpárková

Bojovka, jídlo a bojovka.

Přespávačka byla dobrá. Nejlepší bylo, jak jsem byl potmě.

Mně se moc líbilo, jak jsme ve tmě hráli schovku. A taky bojovka. Všechno bylo moc fajn a moc se mi to líbilo.

Mně se líbila schovka, bojovka a všechno se mi líbilo, a chtěla bych ji znovu. Sranda byla, jak jsme na sebe bafali, bylo to super.

Líbila se mi bojovka, no prostě vše a užil jsem si to.

Bylo to nice.

Líbily se mi hry, nejvíc schovka.

Líbila se mi bojovka, jak jsme se se Sárinkou pořádně zasmály, bylo to super.

Bojovka se mi líbila a schovka se mi líbila. Celá přespávačka se mi líbila. Moc jsem si to užil.

Bylo to chill.

Mně se líbilo hrát schovku ve tmě, bylo to super.

Třetí třída slaví úspěch na plaveckých závodech „Stříbrný věnec“

Žáci třetí třídy se zúčastnili letošního ročníku tradičních plaveckých závodů "Stříbrný věnec", které se konaly za účasti rekordních 316 soutěžících. Konkurence byla obrovská, ale naši „třeťáci“ obstáli na výbornou!

Všechny dívky z naší třídy postoupily do finálové rozplavby.

Největšího individuálního ocenění dosáhla Nela Váchová, která si v disciplíně 25 metrů prsa vyplavala skvělé druhé místo.

Velmi dobře se dařilo také dívčí štafetě, která se umístila na třetím místě, a svým výkonem přispěla k celkovému skvělému výsledku celé třídy. V celkovém pořadí mi-

mozlinských základních škol obsadili naši plavci také krásné třetí místo.

Děti předvedly nejen sportovní dovednosti, ale i týmového ducha, nadšení a vytrvalost. Gratulujeme všem plavcům a plavkyním a děkujeme za skvělou reprezentaci školy!

Anna Zacharová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

V naší školce to žije! Děti překvapily maminky

První jarní dny jsme si užívali hlavně na zahradě naší mateřské školy. Děti si všímaly prvních květin, zpívajících ptáčků a sluníčka, které nás lákalo ven.

V rámci projektu „Březen – měsíc knihy“ jsme navštívili místní knihovnu. Knihovnice nás přivítala a ukázala nám, jak knihovna funguje. Měli jsme příležitost poznat tento svět plný knih a příběhů.

8. dubna se naši předškoláci vydali na **návštěvu do místní základní školy**, kde si mohli na vlastní oči prohlédnout prostředí, které je již brzy čeká. Učitelé i žáci je přivítali s úsměvem a otevřenou náručí. Děti si prohlédly školní družinu i třídy a posadily se do školních lavic, kde

Berušky – Den dětí

Berušky – Den matek

s pomocí starších kamarádů zvládly i jednoduché úkoly. Návštěva pomohla budoucím prvňáčkům překonat počáteční obavy a probudila v nich zvědavost i chuť učit se nové věci.

Velikonoční čas je v naší mateřské škole vždy plný barev, tvoření a radostného očekávání. Ani letos tomu nebylo jinak. Celý týden se nesl ve znamení pohody, spolupráce a radosti z nastávajícího jara.

Den matek – svátek plný lásky, poděkování i vděčnosti jsme si připomněli i my. Děti tvořily s nadšením přáníčka, malovaly srdíčka, vyráběly kytičky z papíru i drobné dárky pro svoje maminky. V každé třídě jsme s dětmi připravili slavnostní odpoledne pro maminky, kde nechyběly písničky, básničky a dobrá nálada.

Během jara jsme obohatili náš program ve „školce“ o několik **kulturních akcí**. Navštívilo nás divadlo s pohádkou Komorná a kašpárek, plnou krásných písniček, nechybělo ani dětem velmi oblíbené promítání pohádky

s vesmírnou tematikou v „planetáriu“, přijela za námi Žůžo muzika plná jarních písniček a také se nám představily hudební nástroje ze ZUŠ Napajedla.

První červen je každoročně věnován našim nejmenším. Ani letos jsme na **Den dětí** nezapomněli a připravili jsme pro ně spoustu aktivit a překvapení. Malé děti si tento den užily na zahradě mateřské školy a ty starší byly na fotbalovém hřišti, kde je čekaly zajímavé sportovní aktivity. Na závěr všichni dostali sladkou odměnu. Celý den byl plný her, smíchu a dobré nálady.

Koncem června se **rozloučíme s našimi předškoláky**, kteří jsou připraveni vykročit do nové životní etapy – do školy. Přejeme jim mnoho úspěchů, radosti z učení a nových kamarádů.

Všem dětem i rodičům děkujeme za krásný rok a přejeme pohodové léto plné slunce a nezapomenutelných chvil. Těšíme se na další společné zážitky v novém školním roce.

Motýlci

Sluníčka – Den dětí

Sluníčka v knihovně

Motýlci – planetárium

ŠKOLIČKA

Tečkujeme!

Do školičkových aktivit jsme zařadili novou výtvarnou techniku zvanou dot painting, lidově řečeno tečkování. Při něm pracujeme se speciálními barvami v dobře uchopitelných tubách. Ty mají pěnové hroty, které děti otiskují na papír, čímž vytvářejí barevné puntíky.

K tečkování využíváme předtištěné předlohy, díky kterým rozvíjíme jemnou motoriku, soustředění a koordinaci oko-ruka. Tvoříme ale i na volných listech papíru, vystřížených do určitého tvaru (ryba, halenka, dešťový mrak...). Ty si děti pak mohou vytečkovat podle své vlastní fantazie, přičemž se vždy ukáže individualita

dětí. Někdo potřebuje mít ryбку vytečkovanou do posledního místečka a velmi rozmanitými barvami, jinému stačí několik přesných, zato však barevně sladěných puntíků.

Technika tečkování je vhodná pro všechny věkové kategorie. Pro svou jednoduchost si získala už řadu příznivců. K malování tečkou totiž není třeba žádného zvláštního výtvarného nadání, a přesto vznikají krásné obrazy.

Zajímavost na závěr: Tato technika pochází původně z Austrálie, kde ji používali domorodí obyvatelé. Ti věřili, že se život skládá z přítomných okamžiků, tedy teček.

PV

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA RUDOLFA FIRKUŠNÉHO NAPAJEDLA

Malí hudebníci přespali pod klavírem

Hudební soustředění, které pro děti organizujeme, slouží k nácviku skladeb sólových, souborových a sborových. Vedle toho se děti při společném muzicírování a také při různých hrách více seznamují. Samotné přespání ve spacáku na karimatce a doslova pod klavírem, je pro ně vzrušujícím zážitkem.

Dvoudenního soustředění se v ZUŠ R. Firkušného zúčastnily děti ze spytihněvské hudební nauky. Zařadily se mezi zpěvačky sboru HeXaM a vystoupily při Pietním aktu ke konci 2. světové války, při Noci kostelů v chrámu sv. Bartoloměje v Napajedlích a na Nedělním koncertě v Koncertním sále R. Firkušného – Klášterní kapli. Tyto koncerty byly příležitostí i pro sólová vystoupení dalších dětí ze Spytihněvi: Elen Tomášíkové (varhany), Amálie a Anny Hrubých (housle) a Jiřího Giesla (zpěv). Vladimír

Vráb (kytara), Jan Šoustal (housle) a Hana Šoustalová (klavír) předvedli hru na svůj nástroj a zároveň účinkovali s pěveckým sborem. Dalšími členy sboru ze Spytihněvi byli žáci Veronika Týznerová, Nela Váchová, Viktor Soukup, Patrik Mikulka, Alžběta Minaříková a Eliška Kučerová; jako hostující posílili sbor Tereza Večeřová, Natálie Vrábová, Sofie Burešová, Václav Kaňa a Martin Růžička.

Na Nedělním koncertě vystoupil i pěvecký sbor mladších žáků **Zpěváček** (Hana Šoustalová, Daniel Hrabica) a **cimbálová muzika** ZUŠ R. Firkušného Napajedla pod vedením Michaely Švecové a Jany Hrubé.

Lenka Hanáčková, Eva Veselá

Cesta za hudebním snem: klavíristka a varhanice Elen Tomáščíková slaví úspěch

Spytihněv se v těchto dnech může spolu s námi těšit z úspěchu své rodačky Elen Tomáščíkové, současné žákyně ZUŠ R. Firkušného Napajedla. Elen letos úspěšně složila talentové zkoušky a byla přijata na Konzervatoř P. J. Vejvanovského v Kroměříži, obor hra na klavír. Splnil se jí tak vytoužený sen.

Od prvních tónů ke konzervatoři

Na klavír se začala učit hrát ve svých šesti letech, ve skupince tří milých a podobně naladěných děvčátek (s jednou z nich se dodnes s oblibou setkává při společné čtyřruční hře). Své přirozené hudební nadání brzy projevovala i na veřejných vystoupeních: první třídní koncerty, vystoupení v domovech pro seniory, od devíti let i společné muzicírování se spolužáky na koncertech táborového orchestru, reprezentace školy v okresním kole klavírní soutěže ZUŠ. Když pak byla Elen žákyní 6. třídy ZŠ, utvrdil nás jednou náš společný rozhovor v důležitém přesvědčení: Elen by se ráda ještě více věnovala hře na klavír, aby ji později mohla dále studovat na konzervatoři. A toto rozhodnutí jí pak bylo doslova hnacím motorem i vnitřní silou, s níž krok za krokem postupovala k vytčenému cíli. Reprezentovala naši ZUŠ

na veřejných vystoupeních (vánoční koncerty, Slavnostní vyřazení absolventů, Festival Mistra Rudolfa Firkušného, koncert žáků k Roku české hudby), v krajském kole Soutěže žáků ZUŠ (1. cena), navázaly jsme spolupráci s kroměřížskou konzervatoří (pravidelné konzultace, aktivní účast na dnech otevřených dveří, klavírních kurzech).

Druhá hudební láska: zvuk chrámových tónů

Pomyslným „bonusem“ při studiu klavírní hry na naší „ZUŠce“ byla pro Elen od jejího jedenácti let hra na varhany. Kromě přirozeného zájmu o ni měla díky vstřícnému domácímu zájmu zajištěny i velmi příznivé podmínky k pravidelnému cvičení na tento neobvyklý hudební nástroj: elektronické pedálové varhany přímo doma! Nadšené „varhanci“ a letošní absolventce varhanní hry se tak podařilo během čtyř let načerpat mnoho zkušeností s různými nástroji: hrála na elektronické varhany ve třídě naší ZUŠ (při výuce či veřejném vystoupení), na téměř nové píšťalové varhany v kostele sv. Bartoloměje v Napajedlích (na absolventských koncertech

ZUŠ, Výchovném koncertě pro II. ZŠ Napajedla, Noci kostelů); při prohlídce varhan v olomoucké katedrále se svolením varhanního mistra pana Karla Martínka pak mohla směle rozozníť i tento královský nástroj.

Kéž by toto malé ohlédnutí nebylo jen vzpomínkou na moji pracovitou, talentovanou a milou žákyni, ale také výzvou pro všechny jakkoliv obdarované (nejen mladé) lidi: rozvíjet své dary sice vyžaduje práci a vytrvalost, zároveň však přináší opravdovou radost sobě i druhým.

Lenka Kuběnová

Absolventi I. stupně studia na ZUŠ R. Fírkušného 2024/2025

Máme radost, že všichni jmenovaní spytihněvští muzikanti se budou hudbě věnovat i v následujícím období.

zleva: Elen Tomáščíková (hra na varhany),
Fabián Hanáček (hra na klavír) – pí uč. Kuběnová

zleva: Anna Minaříková a Pavel Růžička
(hra na zobcovou flétnu) – p. uč. Šimůnek

Aby prázdniny byly „GG“. Jak mluví dnešní školáci, aneb Mini slovníček pro (pra)rodiče

Generace Alfa jsou děti a teenageři narození po roce 2010. Jejich jazyk je plný „novinek“ a moderního slangu. Tento slovníček by se vám mohl hodit, až přijedou vnoučata na prázdniny.

CS [c(o)s] – čau, ahoj

GG [dži dží] – z anglického „good game“, tedy když se něco fakt povede

FAV [fav] – z anglického „favorite“, oblíbený kamarád nebo věc

CRINGE [krindž] – víc než trapné

CHILL [čil] – pohoda, klid, odpočinek, uvolnění

SKIBIDI TOILET [skibidi] – původně série krátkých bizarních videí, jejichž obsahem jsou scény s toaletami, ze kterých trčí lidské hlavy. Děti slovo skibidi používají jako hlášku na něco, co je zábavné, zvláštní nebo trochu „mimo“. A také to nemusí znamenat nic, říkají to prostě jen tak pro legraci.

BALLER [bolr] – mega borec, frajer, co fakt umí

BOOMER [búmr] – tady pozor, to jste možná Vy!

Jsou to lidé ze starší generace, většinou ti narození po 2. světové válce. A označení nemusí být vždy lichotivé.

SLAY [slej] – skvělé, stylové, hezké. „Ta babička dneska slayuje s tím účesem!“

NWM [nvm] – zkrácené nevím

RIZZ [ris] – někdo, kdo umí balit holky

SIGMA – být cool, autentický a dělat si věci po svém

VIBE [vajb] – nálada, pocit, atmosféra, dojem z něčeho. „To místo má fakt dobrý vibe.“

DROPNOUT – vypnout (třeba hru), ukončit

OHIO [ohájo] – něco divného. Když se jim něco nezdá, je to „Ohio“.

Velké díky patří Petře Kašpárkové, paní učitelce 4. třídy ZŠ Spytihněv, která slovníček sestavila společně s dětmi.

Tak tedy: Ať prázdniny mají chill vibe!

A jsou plné porozumění...

HK

MOJE VZPOMÍNÁNÍ

Oslava MDŽ v obci

Před revolucí, kdy fungovaly složky Národní fronty – jednu z nich byl Český svaz žen – se slavil svátek všech žen 8. března. Po zrušení MDŽ se začal slavit svátek matek 12. května.

A tak 8. března, v den MDŽ, členky Českého svazu žen ve dvojicích navštěvovaly staré nemocné ženy, bez rozdílu estli byla žena, lebo matka, v jejich domech. Předaly jim přáníčko, které zhotovily děti

z MŠ a ZŠ s jejich paní učitelkami, karafiátek a bonboniérku a hlavně si s něma povykládaly, pobesedovaly. Jedna z dosud žijících členek, která navštívila na faře nemocnou maminku velebného pána Kočičky,

zpomíná na pěkné přijetí, které sa
ím dostalo, k tomu dokonce s uhoš-
těním, a také do dneška opatruje
růženec, který při návštěvě od ve-
lebného dostala.

Starší ženy, které sa mohly po-
hybovat, bývala s něma při osla-
vě MDŽ za účasti Výboru žen

a zástupců MNV beseda na MNV
u sodovky, čaja se zákuskem, ob-
loženým chlebíčkem, vystúpením
dětí MŠ a ZŠ. Také byly pozvané
maminky, které měly-vychovaly víc
jak pět dětí, k pobesedování a zpo-
mínání a byla ím předána „medaile
mateřství“. Stařenka Barborka tam

byla také, vychovala pět svých
dětí a šesté k nim – sirotka.

Při svátku MDŽ navštěvovali
svoje členy v domácnostech také
členové dalších organizací – Český
červený kříž, Strana Lidová, KSČ
a rovněž Sbor pro občanské záleži-
tosti při MNV.

Stavjání mája a slavnost' otevírání studánek

Další pěknů zvyklostů v naší dědině, kromě Jízdy
králů, slavnosti dožíněk, v létě tanečních muzik v humně
u Zlámalů, č.p. 23 atd., bylo také stavjání mája na veřej-
ném placu, u nás to bývalo na hřišti.

Byla to záležitost mladých a slobodných kluků, co už
měli vojnu za sebů. Klukom začala povinnost' už několik
dní před prvním květnem – zajet za hajným do Halenko-
vic, požádat ho, aby ím v hoře (lesy) označil strom, který
si za jeho dohledu skácali a odvezli nákladním autem,
olúpat z něho kůru, nekdy nadstavit, aby měl pořádnů
výšku, nachystat nekolik pevných žrdí, lebo pevné dře-
věné žebře, aby máj mohli zasadit do jamy, kerů také
vykopali. Máj sa stavjál ze stromu stále zeleného jehlič-
nanu, ponejvíce ze smrka.

Slobodné děvčice pod vršek smrka uplétly věnec
ze zelených halůzek, ozdobily fáborkama (mašličkama)
a růžičkama z krepového papírka, na vrcholek mája
připevnilly našu státní vlajku. Máj sa stavjál až 1. mája
(května) a to už ho v ten deň moseli mladí hlédat ve dně
v noci a chránit po dobu tří dnů, aby krásil dědinu po celý
měsíc a potom ho mohli vydražit.

Po dobu hlédání zpívali písničky, vykládali příběhy,
zpomínali na zážitky ze stavjání z předešlých roků.

No, proč hlédali, protože mladí z okolních dědin tajně
organizovali krádeže mája a dyž sa ím to povédlo, neby-
lo větší potupy pro ty, co ho stavjali. U nás prý sa to ne-
stalo, že by máj někdo podřezál a ukradl. Ale našim prý
sa kerýsi rok poštěstilo a Žlutavským máj ukradli. Sice sa
to neobešlo bez šarvátky, ale dokázali to. No a po třech
dňoch bylo uřezání a odvezení mája považované za van-
dalismus a ostuda a potupa pro mladé už to nebyla.

Po uplynutí měsíce sa konalo slavnostní kácení mája.
Máj už byl suchý. Následovala taneční muzika mladých
ženáčů, na kerěj sa dřevo z mája vydražilo v tombole.
Výtěžek byl použitý na uhradění výdajů při průběhu to-
hoto zvyku.

A stařenka pravívala, že v době, kdy sa slavily Svato-
dušní svátky a stavjál sa máj a měli ho na starosti kluci,
také mladým děvčicám v tú dobu patřila slavnost' oteví-
rání studánek.

Tá, kerá byla poctivá (panna), přistúpila ke studánce,
nabírala do žbánu vodu a vylévala ju na všechny čtyry
světové strany a tým měla přivolávat déšť na úrodu. Dru-
há do prázdné studánky házala kvítečka. Tož tak prý to
bývalo.

Jarmila Ulmanová

Vzpomínky spytihněvských ochotníků ožívají

**V roce 1975 sehrál ochotnický divadelní sou-
bor hru Olgy Scheinpflugové OKÉNKO. Jednalo
se o povedenou konverzační komedii s laskavým,
někdy i trochu naivním, humorem, která zanechá-
vala úsměv na rtech.**

Roztomilý, nepraktický a života neznalý docent
etiky Johánek, zapřísáhlý abstinents a nesmělý sta-
rý mládenec, se poprvé v životě opije a zapomene,
co dělal mezi půlnocí a úsvitem. V řeči pijáků tomu
říkáme „okno“. Vše je o to složitější, že profesor
se má stát dědicem po strýci a mnozí z jeho okolí
chtějí jeho „OKÉNKA“ zneužít. Například správcová
paní Dynybylová, chce využít situace a jeho ztráty
paměti pro dobro své dcery a zajištění její budouc-
nosti, a proto předhodí Johánkovi milostnou aférku

s její dcerunkou Růženou, kterou navede, aby řekla,
že ji Johánek svedl. Vidina získání peněz láká také
dva kumpány Lojzu a Tondu, kteří ho obviní, že za-
pálil stoh a za své mlčení žádají peníze. Johánkem
je přizván policejní komisař. Do děje vstupují také
kamarád Plevka a student Divíšek, jehož příchodem
a objasněním, že Johánek spal osudnou noc u něho,
se všechno nakonec vysvětlí.

Když se ukáže, že Johánek nezdědil peníze, ale
sbírku trilobitů, nebere zklamání Dynybylové konce.
To však nepřekáží Růženě a Johánkovi ve sblížení.

Režie tohoto představení se ujal Zdeněk Kalvoda,
j.h., designové ztvárnění scény bylo opět prací bratrů
Mitáčkových.

Osoby a obsazení:

Paní Dynybylová
Růžena, její dcera
Jakub Johánek, docent etiky
Dr. Plevka, kamarád
Tonda
Lojza
Policejní komisař
Divíšek, student

Božena Kraváčková
Marie Kolaříková
Miroslav Kučera
Milan Horáček
Zdeněk Vojtěšek
Vojtěch Gajdošík
Vratislav Hladký
František Mitáček

Ve dnech 8.-10. května 1975 proběhl ve Spytihněvi Divadelní festival vesnických ochotnických souborů.

Dne 8. května se představila ZDŠ Napajedla se hrou JOLANA a VIII.B, 9. května hrál soubor Sokol Bystřice pod Lopeníkem hru MORDOVA ROKLE a 10. května vystoupil náš divadelní soubor se hrou OKÉNKO.

Marie Kolaříková

M. Kučera, M. Horáček B. Kraváčková, M. Kolaříková

M. Kolaříková, M. Kučera, V. Gajdošík, Z. Vojtěšek,
V. Hladký, B. Kraváčková

FARNOST

První svaté přijímání

Dne 1. června proběhlo v naší farnosti První svaté přijímání, při němž sedm místních dětí poprvé přijalo eucharistii (hostii a víno, tedy Tělo a Krev Páně).

Celá mše svatá se nesla ve slavnostním duchu a zpěvem ji doprovodila dětská schola.

Všechny děti měly na sobě slovácký kroj. Pro některé to byla zkušenost úplně nová, jiné už kroj dobře znaly z říjnových hodů.

Na tento obřad se děti, žákyně a žáci třetí třídy místní základní školy, připravovaly několik měsíců, a to jak v hodinách náboženství, tak doma s rodiči.

PV

foto: Marie Kramplová

HASIČI

Jarní úklid domácností a svoz starého železa

S příchodem jara se příroda probouzí, rozzáří se barvy a teplé počasí se stává běžnější. Lidé provádějí úklid svých zahrad a domácností. S jarním úklidem bývá spojen i hasičský sběr sta-

rého železa a autobaterií. Nejinak tomu bylo první sobotu v dubnu. Hasiči, rozdělení do dvou skupin, postupně svezli staré železo z celé obce ke zbrojnici, kde jej uložili do připraveného kontejne-

ru. Opět je potěšil zájem občanů zapojit se do sběru a tak přispět na zajištění činnosti hasičů. Tímto hasiči velmi děkují občanům a zároveň i obci za zapůjčení techniky ke svozu.

Zásahy v okolí i v katastru obce

V pátek 11. dubna byla naše zásahová jednotka povolána do Napajedel k záchraně osoby z řeky Moravy. Jednotka na místo události vyjela s velitelským automobilem se člunem. Na místo rovněž s dalšími čluny vyrazili profesionální hasiči ze stanice Otrokovice a dobrovolní hasiči z Napajedel. Osobu se podařilo zachránit a skončila v péči zdravotní záchranné služby.

Hned druhý den, přesně ve 12 hodin, byla jednotka povolána k rozsáhlému požáru rodinného domu v Halenkovicích. Po příjezdu na místo s cisternou a velitelským automobilem byl zjištěn požár střechy domu a přístavby v plném rozsahu. Na místě již zasahovala místní jednotka z Halenkovic a profesionální hasiči z Otrokovic. Naši hasiči se ihned zapojili do hasebních prací v dýchací technice a doplňování vodou nasazených cisteren. Dále prováděli rozebí-

rání střešních konstrukcí a vynášení hořícího sena z půdy domu. Na místě dále zasahovali profesionální hasiči ze Zlína a dobrovolní hasiči z obcí Babice, Otrokovice, Kvítkovice, Napajedla, Žlutava, Kudlovice, Zlín a Bílovice.

První pátek v červnu naše jednotka vyjela cisternou k požáru rozvaděče solárních panelů do Huštěnovic. Na místo se kromě profesionálních hasičů z Uherského Hradiště dostavili i dobrovolní hasiči z obcí Babice, Traplice, Kudlovice, Kunovice, Staré Město a Jalubí.

Další den jsme cisternou a velitelským automobilem vyrazili k čerpání sklepa rodinného domu ve Spytihněvi. Po příjezdu jsme zjistili, že celý sklep byl po předchozích deštích zatopený do výšky 20 cm. K odčerpání hasiči použili dvě elektrická kalová čerpadla a dále k dočerpání nízké hladiny vysavač na vodu.

Dětský den v parku

Poslední jarní den se konal v Parku rekreačních sportů Dětský den, který pořádali Tatínci s podporou obce Spytihněv. Na této akci se měli možnost prezentovat i některé spolky a vytvořit tak zábavné stanoviště. I naši hasiči byli oslove-

ni, za což děkujeme organizátorům. Děti tak měly možnost zhlédnout či vyzkoušet některé vybavení určené k zásahu. Jinak stanoviště hasičů zahrnovalo splnění úkolu ve formě sestříknutí připravených kuželů vodou pomocí útočného proudu D

a překonání 10metrového traverzu tzv. slackline. Po úspěšném splnění úkolu děti dostaly od hasičů razítko, a po sesbírání razítek ze všech stanovišť je organizátoři odměnili.

*Antonín Bětík
velitel JSDHO a SDH Spytihněv*

FOLKLORNÍ SOUBORY

Léto se rozjíždí, Babčice zvou na další setkání!

Po prosincovém vystoupení na vánočním setkání ve Spytihněvi jsme nezhálely a pečlivě každý týden zkoušely nové sady písní na nadcházející sezónu. Tu jsme odstartovaly 23. května akcí Folklorní odpoledne v Halenkovicích. Bylo to naše první vystoupení s partou nadšených muzikantů. Moc jsme si to společně užili.

O týden později, v sobotu 31. května, jsme se zúčastnily Kolářkového zpívání v Moravanech u Kyjova. Bylo to krásně strávené odpoledne plné písniček a přátelení

se s ostatními sbory. Součástí byla i ochutnávka výborných sladkých dobrot od místních i přespolních hospodyněk.

Léto se nám tedy začíná pěkně rozjíždět. Moc rády se s vámi setkáme na dalších akcích, které nás čekají. Nejbližší se uskuteční 5. července při oslavě Svátek slaví Spytihněv a 8. srpna na festivalu Moravské chodníčky v Napajedlích. Těšíme se.

Babčice

foto: archiv Babčic

Jak sa ROSA zrodila: nová hudecká muzika na počesť staré Rosenky

Jak to tak na svete chodí, aj zvučná tela sa rodí... Tož jedno takové sa uléhlo u řeky Moravy, jak si tam voda přibrzdí a spočine ve Spytiňovském jezu, tož podobně sa aj bandě potulných muzikantů zalíbilo v místní obřadní síni, kerů už půl roku rozeznívají tóny dechové aj strunné. A jak sa ty kapičky ROSY seběhly v jednu živú kapeľu, to vám rád povím.

Její zakládající členové Danielek a Toníček doprovázeli místní zpěvný sbor Babčice, kerý na Slavnostech vína pozval nejaké ty švarné Halenkovjanky do sboru. Tam sa po pár zkúškách v Barči probudil její muzikantský oheň a přeběhla se svú flétnú k právě vznikající muzice. Jak už její přirozenost – spojuvat lidi k bohulibým věcem – velela, vzpomněla si aj na další členy nedávných muzikantských radovánek na akci koštu kvašené zeleniny v Hradištvu, aj na Kubu, kerý už jednu tajně zamačkával slzu ve Spytiňově pod okny při poslechu jejich zkúšky, a tak sa s ním v nové muzice zjevily nejen jeho húsle, ale i Pavel s klarinetem, a svou přítomnosť na nejaký čas věnoval taky muzikant ze vzdáleného Kopaničáru, Michal.

No ale k silné muzice ešte cosi chybělo, a jak nám Daneček dlouho sliboval, že existuje

basa, keré chybí struna, a basista, kerému chybí kapela, tož jednoho dne ztvrdil muziku zvuk basy s dalším Pavlem. A aby toho nebylo málo, hlavně toho dobrého, zjevil sa ve dveřách zatúlaný námořník Petr, kerý s láskú a trpělivostí vdechl našemu hraní to, co jako profík mohl, a kapela zazněla tým nejlepším, co mohla, a vyrazila na svá další hraní s Babčicema do Halenkovic a Moravan.

A tak sa zrodila ROSA, hudecká muzika na počesť staré Rosenky.

ROSA

Co dělá chasa, když netančí?

I bez krojů jsme parta

Mezi tradiční nefolklorní akce chasy už neodmyslitelně patří bowlingové klání. Letos jsme si společně zahráli v březnu. Koule létaly, kuželky padaly – a samozřejmě padl i nějaký ten strike. Po turnaji jsme se ještě přesunuli do baru, kde jsme si zatancovali a něco popili. Všichni jsme si společně strávený čas užili i v civilu.

Naši šohaji stylově šlehají...

Na Velikonoční pondělí kluci tradičně šlehají děvčata po

mlázkou z vrbového proutí – pro zdraví a plodnost. Ani u nás v obci tomu není jinak, i když přece je tu jedna „zvláštnost“ – pár šohajů z chasy se i na šlahačku obléká do krojů. Vstávají časně ráno, aby stihli první vlak do Napajedel. Jejich trasa začíná v Duchoncách, kde si dají snídani a nastartují tělo na dlouhý den. Poté s pomlázkou pokračují do obce, abychom byly – my děvčice – stále tak krásné. A za to jim děkujeme.

Lucie Hučíková

Staň se součástí hodové tradice!

Spytihněvská hodová chasa zve všechny, kteří mají chuť být součástí letošních hodů – ať už kroj oblékli už mockrát, nebo to bude poprvé.

Baví tě zpěv, tanec, nebo prostě jen ta krásná atmosféra hodů? Nebo zatím nevíš, ale rád bys to zkusil?

Chceš zažít nezapomenutelné chvíle, poznat nové kamarády, zatančit si ve slavnostním kroji a být součástí nejkrásnější tradice v naší obci?

Přijď mezi nás a zažij, jaké to je být součástí hodové chasy!

Zkoušky začínají v neděli 17. srpna a budou probíhat každou neděli až do hodů, které letos slavíme v neděli 12. října – tedy jako vždy druhou říjnovou neděli.

Těšíme se na každého, kdo má chuť se zapojit – i kdyby zatím jen nezávazně. Přijď a nech se vtáhnout do tradice, která v naší obci žije už po generace.

Spytihněvská hodová chasa

RYBÁŘSKÝ SPOLEK NAPAJEDLA–SPYTIHNĚV

U vody klid, kolem líhně ruch – pomozte nám!

Jarní a letní měsíce jsou pro nás, rybáře, příležitostí ke zvelebování našeho rybochovného zařízení a revírů. Na staré líhni je pořád co dělat, a tak bychom rádi apelovali na své členy, aby přiložili taktéž ruku k dílu a nenechávali to jen na jedněch a těch samých. Po jarních výloveh probíhá každoroční údržba a kontrola sítí a veškerého potřebného zařízení. Kolem líhně se musí sekat tráva a další běžné práce. Kromě standardních věcí se letos na staré líhni dělá nová fasáda, a tak budova dostane po letech nový kabát.

Dětské rybářské závody: 42 dětí, 146 ryb a samí vítězové

V sobotu 17. května se opět po roce konaly tradiční dětské rybářské závody našeho spolku. Závod se usku-

tečnil na slepém rameni řeky Moravy, v revíru Německé. Předpověď počasí a množství souběžných akcí v okolí nám moc radost nedělaly, o to víc jsme byli rádi, že se závodu pod dozorem svých rodičů i prarodičů zúčastnilo 42

soutěžících dětí. Během čtyř hodin závodu se mezi šťastné lovce zapsalo mnoho z nich a na břeh se podívalo celkem 146 ryb! Z toho 11× karas, 2× plotice, 3× perlín, 14× kapr, 9× amur a 107× cejn. A kdo vyhrál? Za náš spolek musíme říct, že opravdu všichni! Vždyť už jen to, že děti stráví volný čas v přírodě, je samo o sobě vítězství. Děkuje účastníkům, pomocníkům i podporovatelům.

Stupně vítězů – kategorie „**Největší ryba**“

1. místo: Štěpánka Vrzalová
2. místo: Damian Baroň
3. místo: Eliška Kašpárková

Stupně vítězů – kategorie „**Nejvíce ryb**“

1. místo: Štěpán Veselý
2. místo: Ondřej Šimek
3. místo: Anežka Kašpárková

Naši rybáři byli vidět i mimo vodu

Po dětských závodech se zástupci našeho spolku zúčastnili i již tradičních akcí pro děti, a to dětského dne ZŠ a MŠ v Halenkovicích a velmi zdařilého dětského dne ve Spytihněvi. Pořadatelům děkujeme za pozvání a budeme se opět těšit příští rok.

Zveme vás na akce

30. srpna 2025 – **Rozloučení s prázdninami** (akce pro rybáře, která je nejen o chytání ryb)

4.–7. září 2025 – **Kaprové dvoučlenné závody** – 69 hodin

Roman Kašpárek

MYSLIVCI

Čas zkoušek: Rodí se noví myslivci a lovečtí psi!

Myslivost v měsíci červnu je velmi aktivní období, které je důležité jak z hlediska péče o zvěř, tak i z hlediska lovu. Probíhá lov srnců, divokých prasat apod. Je to doba péče o mláďata. V červnu obvykle klesá potřeba přikrmování díky bohaté vegetaci. V době sečení luk je vysoké riziko usmrcení srnčat. Myslivci často organizují záchranné akce, například pomocí dronů nebo psů. V létě je zvěř citlivá z důvodu období odchovu mláďat. Veřejnost by proto měla být opatrná a měla by se vyhnout procházkám v houštinách či zarostlých mezích a plodinách. Probíhá také pozorování příznaků nemocí nebo parazitů u zvěře.

Parazité mohou snížit kondici jedinců a zpomalit růst mláďat, snižovat plodnost a zvyšovat úmrtnost.

Další akce spojené s mysliveckou činností v těchto měsících jsou probíhající zkoušky adeptů na myslivce a zkoušky loveckých psů, a také údržba zařízení, opravy posedů, krmelců, obnova nátěrů či sečení trávy u přístupových cest. Konají se tradiční myslivecké dny, poutě, výstavy trofejí a kulturní akce.

Alžběta Trlifajová

DESATERO CHOVÁNÍ V PŘÍRODĚ

CHOVEJ SE TIŠE!

Příroda, to je a . Do přírody chodí a jejich odpočívají a hrát si. Nezapomínej, že příroda je pro mnoho . Musí zde najít , klid, svoji i bezpečí. mají výborné a nemají žádná . Hlasitého křiku štěkání , projíždějíci , hudby z i zvonícího se strašlivě bojí. Takže, až půjdete do sbírat , , , nebo jen tak na procházku, nezapomeňte, že potřebují v klidu . A ticho prospívá nejen , ale také nám, !

HOLUBÁŘI

Holubáři ve Spytihněvi pravidelně košují – tentokrát až do Göttingenu

Každý víkend během závodní sezóny se ve Spytihněvi koná tzv. „košování“ závodních holubů. Tento termín označuje proces, při kterém se holubi vkládají do speciálních přepravek – tzv. košů – a připravují se na závod. Holubi jsou poté odvezeni na místo startu, odkud se po

vypuštění snaží co nejrychleji vrátit domů do svých holubníků, kde jejich přílet měří elektronické systémy.

Košování ve Spytihněvi se účastní 12 chovatelů, z toho Antonín Grebeň ze Spytihněvi a 11 dalších chovatelů z okolních obcí, sdružených v rámci Českého svazu chovatelů

poštovních holubů Napajedla. Každý víkend se tyto nadšenci setkávají v místní nasazovací stanici, kde probíhá kontrola, evidence a rozdělení holubů podle pohlaví do jednotlivých boxů.

Start holubů v Göttingenu

V sobotu 14. června byli holubi nasazeni do německého Göttingenu, odkud je čekal let o délce 620 km. Vypuštění proběhlo v neděli kolem 6. hodiny ranní. Jeden z chovatelů odhaduje: „Holubi dorazí domů do dvou hodin odpoledne, to je tak 8 hodin letu,“ a dodává, že „holubi letí průměrnou

rychlostí 120 kilometrů za hodinu“. Do závodu nasadili chovatelé z Českého svazu chovatelů Napaředla celkem 446 holubů, kteří byli rozděleni do 16 boxů. Každý z nich má svůj čip, díky kterému chovatel přesně ví, kdy se jeho holub vrátil domů. Po sobotním košování holubů do Göttingenu chovatelé ještě

v odpoledních hodinách košovali holuby do Plzně.

Košování není jen o samotném závodě, ale také o komunitě chovatelů, kteří se pravidelně setkávají, vyměňují si zkušenosti a pečují o tradici chovu závodních holubů v našem regionu.

Antonín Grebeň

SPORTOVCI

SLOVÁCKÁ SPARTA SPYTIHNĚV

V posledním vydání jsme se věnovali převážně zimní přípravě a plánům na druhý kvartál roku 2025. Čas nezadržitelně letí, a v tomto čísle můžeme bilancovat sezónu 2024/2025. V době přípravy tohoto příspěvku není ještě úplně uzavřena a čekají nás ještě dvě kola. Nicméně i přesto se rádi podělíme o to, co se dělo v jarním období.

Naši nejmenší – jen tak dál!

Přípravky pokračují v dobrých výsledcích a je zřejmé, že je fotbal pod vedením našeho trenérského týmu baví. Na hřišti zdokonalují své fotbalové dovednosti každé úterý a pátek. Máme opravdu radost, když v tyto dny vidíme na hřišti pobíhat ty nejmenší fotbalové naděje a jejich nadšení ze hry. To se přenáší i do utkání a odpovídají tomu i výsledky. Jak jsme již psali v dřívějších vydáních, u této kategorie se neneviduje tabulka s pořadím týmů, ale věřte, že vyhraných utkání už má tato družina za sebou poměrně hodně. Jen tak dál!

Dorost postoupil do klidného středu tabulky

Dorost potvrzuje, co jsme zmiňovali v posledním čísle. Sdružené mužstvo se už v průběhu podzimní

části sešlo a je to vidět i na jeho postupu do klidného středu tabulky. V průběhu jarní části mají aktuálně pozitivní bilanci a stejně tak i skóre. Zimní příprava měla očividně pozitivní dopad na jejich výkonnost, kterou si přenesli i do mistrovských utkání Okresního přeboru. V průběhu léta nás určitě čekají jednání se zástupci Halenkovic. S ohledem na naši

dosavadní spolupráci v rámci sdruženého mužstva je na programu jednání v souvislosti s nadcházející sezónou 2025/2026.

Muži „na bedně“ a překvapení pro věrné fanoušky

Muži vstoupili do druhé poloviny soutěže vítězně a v tomto trendu se vyvíjela celá jarní část. V době, kdy zbývají odehrát dvě kola, je mužstvo na „bedně“ s jarní bilancí 6-0-2. I přes poměrně velkou marodku kvůli zraněním bylo mužstvo schopno konkurovat soupeřům. A co víc – hlavně se dařilo získávat body! V průběhu července je v plánu zakončení sezóny s menším překvapením pro naše věrné fanoušky! Detaily zveřejníme na našich facebookových a instagramových profilech.

Areál Rudolfa Kučery využívají kluby i školy

Kromě domácích mužstev bylo hřiště využíváno i jinými kluby. Z důvodu rekonstrukce hrací plochy se u nás odehrála dvě utkání Krajského přeboru. Mužstvo Napajedel hostilo Boršice a Štítnou nad Vláří. A aby toho nebylo málo, sportovní areál Rudolfa Kučery s oblibou využívá k tréninkům „A“ mužstvo Zlína, které bude v příští sezóně opět působit v nejvyšší soutěži. Kromě tréninků u nás odehrálo i dvě přípravná utkání. Nejdříve se Zbrojovkou Brno a následně změřilo síly se slovenským klubem MŠK Žilina. Sportovní areál využily také děti z místní základní a mateřské školy při sportovním dnu ke Dni dětí.

V srpnu přijedou na Fotbalový kemp Španělé

V průběhu srpna, přesněji od 18. do 22. srpna, proběhne ve sportovním areálu fotbalový kemp pod vedením španělských trenérů. Tato akce je za-

jímavým zpestřením fotbalového programu pro mládež.

Zvládne hřiště takový nápor?

Aby mohlo hřiště sloužit takto bohatému programu, je důležitá i jeho údržba a regenerace. Proto v jarních měsících proběhl verti-drain (provzdušnění) hrací plochy a postřik proti dvouděložným rostlinám. V kombinaci s pravidelnou závlahou by mělo hřiště zvládnout horké letní měsíce a být tak připraveno na sezónu 2025/2026.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem za podporu v sezóně 2024/2025 a doufáme, že se už teď těšíte na tu nadcházející! Užijte si léto!

Slovácká Sparta Spytihněv

Stolní tenisté uzavřeli soutěžní ročník 2024/2025

Týmu B se dařilo v domácích zápasech

Tým B Slovácké Sparty Spytihněv po sestupu do čtvrté třídy opět zabral a v letošní sezóně se umístil na zatím nepostupovém čtvrtém místě, s celkovou bilancí 16 výher, 7 proher a 1 remízy. Týmu se hlavně dařilo v domácích zápasech, kdy ze 13 utkání vyhrál 11. Ve venkovních zápasech si udržel vyrovnanou bilanci 5 výher, 5 proher a 1 remízy.

V následujících letních měsících budeme pečlivě sledovat vyšší soutěže a z toho plynoucí rozlosování na další rok. Faktorů ovlivňujících postup do vyšší soutěže je mnoho, tak nezbývá než doufat.

Tým A se udržel ve druhé třídě

Tým A Slovácké Sparty Spytihněv se i tuto sezónu udržel ve druhé třídě a v celkovém zúčtování se umístil těsně za polovinou tabulky na osmém místě. I zde se hlavně

sbíraly body za domácí utkání, kdy z 11 utkání 7 vyhrál a 4 prohrál.

Na sezónu 2024/2025 jsme se také přihlásili do poháru Zlínský Švec. V poháru se nám vedlo dobře, bohužel jsme v osmifinále vypadli se sportovním klubem Slavičín.

Na závěr děkuji všem, kteří nás podporovali. Velké díky patří hlavně paní Hořinkové a Dominice Kotáskové za skvělý servis. Teď už jen popřejí krásné léto a dostatek odpočinku.

Za oddíl stolních tenistů Jiří Bílý

OS 2. třídy 2024

Základní část

Pos.	Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre		Body
P	1	PPK Malenovice z.s. B	22	20	0	2	0	252	144	82
	2	SK Slušovice, spolek	22	19	0	3	0	248	148	79
	3	Sportovní klub Rokytnice, z. s.	22	15	3	4	0	238	158	70
	4	TJ Vysoké Pole z.s.	22	13	2	6	1	219	177	62
	5	Slovan Luhačovice A	22	12	0	10	0	225	171	58
	6	SK Slopné, z. s. A	22	9	3	10	0	202	194	52
	7	TJ Sokol Mysločovice z.s. B	22	10	0	11	1	189	207	51
	8	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	22	8	2	12	0	187	209	48
	9	TJ Sokol Šarovy z.s. C	22	8	1	13	0	179	217	47
	10	TJ Sokol Vizovice z.s. B	22	5	6	11	0	175	221	43
S	11	TJ Sokol Val. Klobouky B	22	2	2	18	0	146	250	30
S	12	SK Bohuslavice nad Vlčí, z.s.	22	1	1	20	0	116	280	26

OS 4. třídy 2024

Základní část

Pos.	Poř.	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre		Body
P	1	KST Zlín, z.s. D	24	23	0	1	0	317	115	93
	2	TJ Sokol Kostelec-Zlín, z.s. E	24	19	2	3	0	283	149	83
	3	TJ Sokol Mysločovice z.s. C	24	19	0	5	0	294	138	81
	4	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	24	16	1	7	0	239	193	73
	5	TJ Sokol Vizovice z.s. D	24	14	3	7	0	242	190	69
	6	Slovan Luhačovice B	24	14	2	8	0	252	180	68
	7	TJ Bohuslavice u Zlína, z. s.	24	10	3	11	0	214	218	57
	8	TJ Sokol Březnice	24	10	1	12	1	206	226	54
	9	PPK Malenovice D	24	6	3	15	0	198	234	45
	10	SK Slopné, z. s. B	24	6	2	16	0	177	255	44
	11	Orel Zlín F	24	4	1	19	0	156	276	37
	12	KPST SK Louky D	24	4	0	20	0	130	302	36
	13	SK Slopné, z. s. C	24	1	2	21	0	100	332	29

AKTUALITY Z DĚNÍ V TENISOVÉM KLUBU TK SPYTIHNĚV V RÁMCI TENISOVÉ AKDEMIE RENÁTY VORÁČOVÉ

Tréninky v plném proudu

Závodní i hobby hráči všech věkových kategorií pokračují v tenisové přípravě prozatím v našem tréninkovém středisku ve Hvozdné.

Středisko Skleníky Spytihněv centrem mistrovských utkání našich družstev

Naši závodní hráči již zahájili sezónu utkání družstev v několika kategoriích. Jedná se o smíšená družstva soutěžící pod TK Spytihněv v kategoriích:

- Minitenis (6-7 let) – dvě družstva, lepšímu týmu patří

průběžně druhé místo v tabulce s bilancí 3 výher a 1 porážky

- Babytenis (8-9 let) – průběžně drží první místo bez ztráty jediného zápasu
- Mladší žáci (do 12 let) – průběžně čtvrté místo v tabulce
- Starší žáci (do 14 let) – rovněž průběžně čtvrté místo v tabulce

Zápasy družstev probíhají každou sobotu i neděli v areálu Skleníky Spytihněv a my budeme moc rádi, pokud přijdete naše akademiky podpořit v jejich snažení.

Přesný rozpis zápasů můžete nalézt na oficiálních stránkách ČTS.

Tenisové turnaje v areálu Skleníky Spytihněv

Ve Spytihněvi jsme tuto sezónu uspořádali, a ještě také budeme pořádat, několik turnajů pro hráče z celé ČR i ze Slovenska. Na začátku května již proběhl jeden z turnajů v kategorii babytenisu, v průběhu léta se ale řada dalších turnajů chystá. Jedná se o babytenis (9.8., 17.8. a 24.8.2025), střední kurt (17.8. a 24.8.2025), mladší žactvo – chlapci (19.-21.7.2025) a starší žactvo – dívky (12.-14.7.2025).

A na závěr dvě novinky!

Letní tenisové prázdniny proběhnou letos poprvé i v areálu Skleníky Spytihněv, a to v termínech 28.7.-1.8.

a 11.-15.8.2025. Volná místa jsou zatím stále k dispozici. Přihlášky přijímáme na e-mailu tenisoveprazdninyhvozna@email.cz, na tel. 608 404 108, 606 736 388, přes zprávu na FB (@tenisoveprazdninyhvozna, @RVtenisovaakademie) nebo na Instagramu (@renatavovacovaakademie).

Druhá novinka se týká náboru dětí pro chystané tenisové tréninky v areálu Skleníky Spytihněv.

Od poloviny září zahájíme tenisovou sezónu kromě Hvozdne rovněž i ve Spytihněvi. Přijímáme děti od pěti let věku všech úrovní. Nábor už probíhá a bude probíhat až do začátku kurzů v polovině září. Bližší informace a přihlášení do kurzů je možné na e-mailu renatavovacovaakademie@email.cz nebo na výše uvedených kontaktech.

Těšíme se na všechny tenisové nadšence!

CESTOVÁNÍ

Bat'ův kanál – skrytý poklad přímo u nás doma. A znáte ho?

Možná si to ani neuvědomujeme. Kolem nás protéká technická a přírodní perla – Bat'ův kanál. Každý rok sem přijíždějí návštěvníci z celé republiky i ze zahraničí, aby si ho prohlédli, projeli se lodí a nasáli atmosféru klidné vody, zelených břehů a technických zajímavostí. Ne nadarmo bývá Bat'ův kanál přirovnáván k malému Holandsku. A přitom pro mnohé z nás, kdo tu bydlíme, je to jen součást každodenní kulisy, něco, co tady vždycky bylo a bude. Ale uvědomujeme si vůbec, jaký poklad máme doslova na dosah ruky?

Věděli jste například, že...?

- Na Bat'ově kanále se nacházejí dva otočné mosty – jeden u plavební komory v Uherském Ostrohu a druhý ve Vnorovech II. Dnes slouží především k hospodářským účelům; v běžném provozu nejsou pravidelně otáčeny.
- V Uherském Ostrohu je součástí plavební komory zvedací lávka pro cyklisty a pěší, která se běžně otevírá, když proplouvá vyšší loď.
- Mezi technické unikáty patří také dva průplavní mosty, tzv. „shybky“ (vedou kanál přes jinou vodní

plochu – typicky přes říčku nebo potok). Voda tu doslova vede nad vodou! Najdeme je v Babičích a často nás ani nenapadne, že jedeme po průplavních mostech, protože jsou malé. Přitom průplavní most přes Labe u Magdeburgu je úplně bombastická věc!

- Jednou ročně se naskytne jedinečná příležitost proplout Bat'ův kanál po celém splavném úseku – z Otrokovic až do Skalice (a příští rok už možná až do Hodonína)!

- A do budoucna se máme na co těšit! Ve Veselí nad Moravou se plánuje výstavba lodního zdvihadla, které ještě více rozšíří možnosti splavnosti a atraktivitu celé vodní cesty.

Jak to máte vy? Je Baťův kanál vzácný i pro vás?

Baťův kanál je víc než jen vodní cesta – je to kus naší historie, technické šikovnosti i klidného

času, který si tu můžeme dopřát a nabídnout jeho atmosféru třeba i návštěvě. Vzáít si kolo, piknikový koš nebo jen tak sednout na lavičku a dívat se, jak lodě pomalu proplovají komorou. Ukázat návštěvě to, co obdivují lidé z daleka. Příště, až půjdete kolem, zkuste se zastavit a podívat se na něj očima návštěvníka. Možná objevíte krásu, kterou jste předtím přehlíželi.

Co tak Compostela? No v žádném případě!

Asi každý z nás má nějaké přání, sny, cíle, představy, co by chtěl zažít, kam by se chtěl podívat. Potkáváme se s kamarády, se kterými často trávíme volný čas, a to hlavně v přírodě. Predevším pěší turistika je ta nejoblíbenější, alespoň u nás. A najednou se to stane. Vysloví se to nahlas: „Co tak Santiago de Compostela?“ No v žádném případě!

Ale to je někde daleko a ve Španělsku...!? První otázky si nestačíte ani položit, pár bezesných nocí a přijde rozhodnutí. „Když ne teď, tak kdy?“ A letenky jsou koupené. Z Vídně do portugalského Porta a zpět. Začnou přípravy, nějaký ten batoh, dobré boty, oblečení, pláštěnka, EURa vyměnit, asi taky kvalitní

náplasti by se mohly hodit, dokonce pasy máme platné, a co dál bez otrlejších zkušeností? Tak internet poradí..., facebook..., ale těch informací a rad je velké množství! Po nějaké době se v tom člověk ztrácí, a tak se přikláníme k vlastní úvaze a intuici a připravíme se podle sebe, jak si myslíme, že bychom těch budoucích, bratru, 260 až 280 km po vlastních nohou, mohli zvládnout.

Den D přišel

Den „D“ přišel. Ráno 2. října 2024 odlétáme z Vídně do portugalského Porta. Přivítalo nás deštivé počasí, ale to nevadí, místním MHD, říkáme tomu „metrovlak“, se přemístíme do centra, kde si musíme v katedrále pořídit tzv. „Credencial“, do kterého budeme během naší pěší cesty do Santiaga de Compostela sbírat razítka, která budou dokladem toho, že cestu absolvujeme pěšky. Razítka můžeme získat na ubytování, v restauracích, barech, kostelích – jsou to vždy místa, která k tomu mají oprávnění. Do večera jsme ještě po historickém městě Porto naběhaly v rámci rozcvičení 10 km v docela slušném dešti, ubytování jsme měly rezervované už z Čech. Jistota, že budeme mít střechu nad hlavou, nás v tom počasí těšila, naštěstí bylo příjemných 20 stupňů, čili na tričko, a stoprocentní vlhkost.

260 km do cíle

Nastává nový den a začíná naše pěší pouť, před námi je poctivých 260 km do cíle. Balíme odhodlaně batoh a vydáváme se na stanici „metrovlaku“, který

nás zaveze doslova na start – místní okrajové části Matosinhos města Porto, a tady, v informačním středisku, získáváme první razítko a s pozdravem „**Buen Camino**“ a přáním, ať nám to šlape, začínáme. První den máme v plánu projít část trasy podél pobřeží, Atlantik je oceán, který chceme rozhodně vidět. **Trasa je velmi dobře značená žlutými šipkami a symbolem mořské mušle**, případně kilometrovníkem – kolik zbývá do cíle – no nám zatím fakt hodně! Mapy.cz jsou taky spolehlivé, pro jistotu je nachystaná aplikace „Camino Ninja“ v mobilu a ztratit se přece nemůžeme! Počasí nám po celou dobu, jak v Portugalsku, tak i Španělsku, nabízelo cokoli – drobný déšť, pořádný déšť, mlžný opar i sluníčko, pořád přítomnou vlhkost v ovzduší, teploty kolem 15 až 20 stupňů a ani bouře Kirk se nám nevyhla... Náš první den končí ve městě Vila do Conde po 27 km s batohem na zádech, a přichází první zkouška, co na to tělo řekne. Ubytování upřednostňujeme v soukromí a předem vždy rezervujeme s odhadem, kam bychom další den mohly asi tak zhruba dojít. Z 90 procent je ubytování se snídaní, velmi čisté, upravené, bez jakýchkoliv problémů. Měly jsme možnost si i třikrát vyzkoušet spát v tzv. albergue, kde nás bylo na pokoji více, ale maximálně pět nocležníků. Výhodou takového ubytování je společná večeře i snídaně, kdy máte možnost poznat poutníky z celého světa, **angličtina tomu vládne jako hlavní dorozumívací jazyk, pak už jen ruce, nohy, fantazie...** Cestou, hlavně v Portugalsku, bylo poutníků méně, a to hlavně na trase portugalským vnitrozemím, na kterou jsme se napojily po přespání v městečku Vila do Conde, opustily jsme tak trasu podél pobřeží. Chtěly jsme poznat právě vnitrozemí Portugalska i Španělska.

Poklidným venkovem

Na své trase přes portugalské vesničky a města Barcelos, Vitorino dos Piães, Ponte de Lima, Passos, Valencu, jsme poznaly krásnou přírodu, které vládly voňavé eukalyptové stromy, borovice, jedlé kaštiny, olivy, ale i v zahradách na venkově dozrávající citrony, kiwi, mandarinky a různorodé květiny. **Venkov působil klidným dojmem bez velkého shonu, většinou s malým kostelíkem nebo kaplí.** Malá políčka, oběhnaná kamennou zídou, čekala na sklizeň kukuřice, zato všudypřítomné vinohrady byly už po sklizni. Nebyl snad dům, který by neměl malý vinohrad a zahrádku, ale spíš tak ledabyle upravenou, v každé zahrádce

se pěstovalo listové zelí, které hojně používají místní v kuchyni a my jsme měly možnost taky ochutnat. Ne v každé vesnici byla možnost si dát malé občerstvení v podobě kávy nebo jejich piva, prostě tam žádné restaurace nejsou, jak jsme zvyklí u nás. Někdy trvalo i 2-3 hodiny chůze než jsme narazily na možnost si koupit třeba kávu nebo nějaký malý sendvič, pivo. Je fakt, že člověk si dá při takovém putování během dne jen něco malého – tyčinku, ke kávě nějakou sladkost, třetinkové místní pivo, trochu vody. **Naše denní trasy se pohybovaly průměrně kolem 22 km**, takže když jsme dorazily do místa ubytování, a většinou to bylo větší městečko, tak odměna byla slušná večeře v místních restauracích v hodnotě cca 12 až 20 EUR, a že bylo z čeho vybírat! Hranici do Španělska jsme překročily v místě, kde teče řeka Rio Miño a přes most jsme se dostaly do města Tui (Španělsko).

První potíže – bouře Kirk

Nebývá ale každý den zalitý sluncem, a přišly i první potíže. První slušný puchýř se udělal jedné z nás v závěru hned druhého dne po 32 km chůze. Ošetřily jsme ho pomocí výborné gelové náplasti a s vidinou minimálně dalších 200 km do cíle vlastně ani těch 25 km další den nebylo tak strašných. Jde se prostě dál. **Puchýř pominu, horší ovšem byla bouře Kirk**, která od oceánu udeřila v plné síle, a to jsme musely v místě ubytování po probdělé noci řešit jak dál... Po domluvě s majitelem ubytování a ostatními poutníky jsme si objednaly místní taxi, které nás postupně převezlo na 6 km vzdálenou vlakovou stanici, v domněnání, že budeme pokračovat vlakem. Prudký déšť, vítr, vyvrácené stromy nám ale nedovolily pokračovat ani vlakem. Ten kvůli stromům na trati prostě nejel, takže zbytek cca 15km plánované trasy jsme zvládly místním taxíkem, tak jako ostatní poutníci. Mezitím bouře polevila a my jsme další den mohly pokračovat v plánované trase, kde už jsme viděly, že sranda to nebyla. Rozvodněné potoky a říčky už měly vodu ve svých korytech, lesní úseky byly po-

stupně pročištěné od popadaných stromů, a tak to bylo na území Španělska v podstatě až do cíle.

Jsme v cíli. Cesta je cíl.

Po jedenácti dnech putování jsme v odpoledních hodinách dorazily na hlavní náměstí „Plaza do Obradoiro“ před katedrálou v Santiagu de Compostela s velkou úlevou, že těch **260 km jsme ve zdraví zvládly**. V místní „kanceláři“ jsme získaly, na základě našich nasbíraných razítek v „Crendicialu“, něco jako úředně potvrzený diplom, že jsme trasu prošly a dostaly se k nultému kilometru. **Radost byla veliká**, ale hlavně, ten dobrý pocit byl ze samotné cesty, která byla vlastně cílem. Do odletu nám zbývalo ještě pět dní, takže slušná rezerva. Čekal nás další program – jed-

nodenní výlety v okolí Porta– tentokrát už s malým batůžkem.

Máme se dobře

Pak už noční taxi služba odvezla tři *Děvčice z Moravy* na letiště v Portu k rannímu odletu do Vídně. Dárky jsme nakoupily malé, aby nás pustili do letadla. **Žádné portské víno jsme domů nevezly, ale ty zážitky!** Těšily jsme se domů, potvrzuje se nakonec „doma je doma“. Poznání, třeba to cestovatelské, je ovšem taky důležité a člověk si pak uvědomí, jak ne skutečně se tu, v České republice, máme dobře.

Přejeme vám všem, aby jste měli podobnou možnost, jakou jsme měly my, a ať vám to zdravě šlape.

Děvčice z Moravy, říjen 2024

Dramatický příběh čapí rodinky

Na komíně spytihněvského nákupního střediska se letos odehrává čapí drama, snad s pozitivním vývojem. Dlouholetá hnízdící dvojice se i letos vrátila ze zimovišť, a jak už to bývá, jejich přilet sledovala velká část obyvatel obce i lidí, kteří přes Spytihněv denně projíždějí po hlavní silnici.

Radost z návratu čápů a očekávání, kolik budou mít mladých, ale letos zastínila nešťastná událost. V pondělí 26. května zjistil porybný Karel Mišurec, že se u bývalé líhně pohybuje čáp, který má poraněné křídlo. Spolu s předsedou rybářského spolku Ladislavem Dundálkem pak poraněného čápa odchytili a převezli do Záchranné stanice v Buchlovicích.

Na hnízdě tak zůstala jen samice a nebylo zřejmé, zda v tu dobu už byla mláďata vylíhnutá. Prvních pár dní samice nevzlétala vůbec, jen stála v hnízdě a hlídala.

V pátek 30. května proběhla kontrola hnízda. Vedoucí technických služeb obce Petr Kučera provedl obhlídku hnízda z vysokozdvížné plošiny, kterou bezplatně poskytl pan Zdeněk Pecha. Bylo zjištěno, že v hnízdě jsou dvě nedávno vylíhnutá mláďata.

Rozeběhly se konzultace se záchrannou stanicí, krajským úřadem i dalšími institucemi. Zvažovalo se odchycení samice i případné přesunutí mláďat, ale vzhledem k právním i praktickým omezením bylo ze strany odborníků rozhodnuto ponechat osud samice a mláďat „přírodě“.

Prozatím se ukazuje, že to nejspíš nebylo rozhodnutí špatné. V sobotu 31. května se totiž při ranní obhlídce zjistilo, že čápata se mají k světu – jedno už v hnízdě stálo, druhé vystrkovalo hlavu. A hlavně – čápace byla spatřena při sběru potravy u rybníků.

O pár dní později se na komíně objevil i nový samec. Přestože se o čápech traduje, že jsou věrní, v přírodě rozhoduje instinkt a přežití. Nový partner se okamžitě zapojil do péče a čápata nabírají na síle.

Přejme si, aby vše dobře dopadlo – aby se zraněný čapí samec uzdravil a mohl do zimoviště odletět on i jeho dvě letošní mláďata. A také, aby se příští rok na spytihněvském hnízdě objevil čapí pár znovu.

30. 5. 2025

25. 6. 2025

Pozvánky na akce:

Cirkus LeGrando

Ve středu 2. 7. 2025 přijede do Přístaviště Na Rejdě Cirkus LeGrando s představením L~pění. Začátek ve 20:30 hodin.

Krojové inspirace napříč Slováckem

Obec Spytihněv srdečně zve všechny milovníky tradic, řemesla i krásy lidového oděvu na výjimečnou výstavu s názvem *Krojové inspirace napříč Slováckem*. Vernisáž proběhne ve čtvrtek 3. července 2025 od 18:00 hodin v sále kulturního domu. Následující pátek a sobotu bude výstava otevřena od 16:00 do 19:00 hodin, v neděli 6. července pak od 15:00 do 20:00 hodin.

Velehrad v kroji – Dny lidí dobré vůle

Velehrad zve na sobotu 5. července 2025 všechny, kteří usilují o zachovávání našich národních tradic a jsou ochotni přijít podpořit letošní Národní pouť ve svém tradičním kroji. Registrojte se na dnylidi-dobrevule.cz. Akci v minulém roce navštívily spytihněvské ženy v kroji.

Svátek slaví Spytihněv

Dárky neshánějte! Přichystala je obec pro vás v podobě zajímavého programu. Přijďte v neděli 6. července 2025 oslavit společně svátek Spytihněvi!

Gulášfest

V sobotu 19. července 2025 se na fotbalovém hřišti koná Gulášfest! Připraven je bohatý program pro dospělé i děti. Ochutnávky od 13:00 hodin, večerní zábava s kapelou Halogen od 19:00 hodin.

Hodové zkoušky

Raz, dva, tři... raz, dva, tři... Hodová chasa tě zve v neděli 17. srpna 2025 k tanci i zpěvu na první hodovou zkoušku. Další se budou konat každou neděli až do hodů.

Rozloučení s prázdninami

Na předposlední srpnový den, sobotu 30. 8. 2025, připravil rybářský spolek akci pro rybáře, která bude nejen o chytání ryb.

Kaprové dvoučlenné závody – 69 hodin

V prvním zářijovém týdnu, od 4. do 7. 9. 2025, se uskuteční kaprové dvoučlenné závody, které budou trvat 69 hodin!

Slovácké slavnosti vína

Připojte se ke krojovanému průvodu za naši obec. Kde? Na Slováckých slavnostech vína v Uher-ském Hradišti! Kdy? V sobotu 13. září 2025.

Tábory pro děti Virtuální Univerzita třetího věku

V nadcházejícím semestru VU3V nabízí dva kurzy. Ke studiu si můžete vybrat téma **Leonardo da Vinci: malíř, sochař, architekt a vynálezce** a **Čínská medicína v naší zahradce**. Začínáme ve čtvrtek 2. října 2025 ve 13 hodin (Leonardo da Vinci) a 14,30 hodin (Čínská medicína).

Změna termínu vyhrazena. Sledujte, prosím, obecní infokanál, web a vývěsky.

Uzávěrka podzimního čísla zpravodaje bude 22. 9. 2025. Příspěvky a fotografie zasílejte nejpozději k tomuto datu na email: spytihněvskyzpravodaj@spytihněv.cz. Děkujeme.

OBEC SPYTIHNĚV POŘÁDÁ

TRADIČNÍ OSLOVU SVÝCH
JMENIN

Svátek slaví SPYTIHNĚV

Neděle 6. července 2025 • od 15 hodin

Prostranství před kulturním domem Spytihněv

15.00 PŘÍJEZD KNÍŽETE SPYTIHNĚVA

Vystoupí herci Slováckého divadla, ženský pěvecký sbor Babčice a mužský pěvecký sbor Chlapčiska

16.30 BUTY Legendární kapela mísící rock, folk a humor do nezaměnitelného hudebního zážitku

18.00 IVO JAHELKA Zpívající právník s písněmi plnými vtipných absurdních příběhů ze života i soudů

19.00 AVENTIS Hudba k tanci a poslechu

SPYTIHNĚVSKÝ ZPRAVODAJ: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává obec Spytihněv, Spytihněv 359, 763 64 Spytihněv, IČO: 00284491, tel.: 724 179 329, e-mail: spytihnevskyzpravodaj@spytihnev.cz. Vychází jednou za tři měsíce v nákladu 650 ks. Datum vydání: 30. 6. 2025. Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Povoleno MK ČR E 23023. Grafická úprava a sazba: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz.